

**РОСТИСЛАВ
ПРОКОП'ЮК:
«У ПРАЗІ ТРЕБА
ВОЮВАТИ ЗА
УКРАЇНУ»**
стор. 4

Хроніки ЛЮБАРТА
№15 (178) • 1 травня 2014 року

Хроніки ЛЮБАРТА

ЦІНА 1 грн

• НОВИНИ • ПОЛІТИКА • ІНТЕРВ'Ю • КОМЕНТАРІ • ФАКТИ • КОМУНАЛКА • СПОРТ • ЗІРКИ • НОВИНИ • ПОЛІТИКА • ІНТЕРВ'Ю • КОМЕНТАРІ • ФАКТИ • КОМУНАЛКА • СПОРТ • ЗІРКИ •

ЗОРЯНИЙ ВОЇН, ШОУМЕН, ОТАМАН: ХТО ХОТІВ БИ БУТИ ПРЕЗИДЕНТОМ?

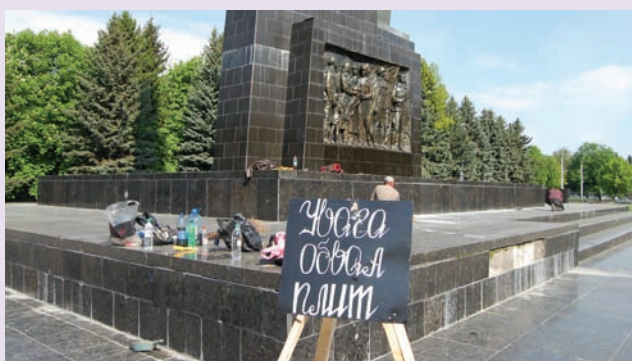
Х КЛІО

ЄВРЕЙСЬКА САМОБОРОНА, ПОГРОМИ І ЗБРОЯ: ЯК ЦЕ БУЛО В ЛУЦЬКУ

Проспект Волі у його центральній частині від Театрального майдану до вулиці Шопена – чи не найбільша міська артерія з купою транспорту, потоками людей, крамничками, ресторанами, офісами і житлом. Справжній фарш сучасного Луцька. Цей клаптик має свою довгу й цікаву історію, окремі епізоди якої стають дуже яскравими залежно від того, з висоти якого відтинку сучасності ми на них дивимося...
стор. 13

Х РЕАЛІЇ

ГРОШІ НА ПАМ'ЯТЬ

Коли завершать реконструкцію луцького меморіалу?

Меморіальний комплекс «Вічна Слава» у Луцьку – національна пам'ятка історії, а сама зелена зона вважається ботанічною пам'яткою природи місцевого значення. Постав меморіал на місці старого польського кладовища наприкінці 70-х. Відтоді він суттєво змінився. Тут звели нові пам'ятники, а нещодавно з'явилася могила героя Небесної Сотні.
стор. 10

НАС ЄДНАЄ ПАМ'ЯТЬ Шановні лучани!

9 травня перевезення пасажирів у напрямку до с. Гарезджі тролейбусами №3 (Лісництво – с. Гарезджа) та №7 (залізничний вокзал – с. Гарезджа) здійснюватиметься безплатно.

Для забезпечення зручності доїзду благодійним фондом організовано додаткові рейси. Інтервал руху тролейбусів становитиме до 35 хвилин.

✘ НА КОГО ТИ НАС ПОКИДАЄШ?!

ДЕПУТАТ ЛУЦЬКРАДИ МІТИТЬ НА КИЇВ

Тетяна ГРИШИНА

Депутат Луцької ради і голова постійної комісії з питань фінансів та бюджету, бізнесмен Олег Чернецький

зареєстрований кандидатом у депутати Київської міської ради.

Він шостий у виборчому списку від київського осередку ВО «Свобода», а отже, є велика ймовірність, що таки змінить стіни рідної ради на столичні.

«Це не моє рішення. Це рішення партії. Є така практика – набувати досвіду», – зазначив депутат.

Він додав, що буде жити в Луцьку і закликатиме київських інвесторів вкладати в розвиток міста. Замість Чернецького у раді буде депутат від ВО «Свобода», наступний за списком, який затверджували у 2010 році. Тоді зазначався підприємець Віктор Яшук.

✘ ПАМ'ЯТЬ

У ЛУЦЬКУ ВУЛИЦЮ ХОЧУТЬ НАЗВАТИ НА ЧЕШТЬ ГЕРОЯ НЕБЕСНОЇ СОТНІ

Назвати одну з вулиць Луцька на честь героя Небесної сотні Василя Мойсея, який загинув у Києві, запропонував депутат Андрій Козюра.

Його запит 30 квітня підтримали 35 депутатів. Відомо, що Мойсей похований на Меморіалі слави в Луцьку. Нині місто вже має площу Героїв Майдану, що біля приміщення РАЦСу на проспекті Соборності. У планах – протягом 2014 року встановити пам'ятний знак на честь загиблих учасників акцій протесту та облаштувати на вулиці П'ятницька Гірка капличку на честь Героїв Майдану та Небесної сотні.

✘ КРУТИ ПЕДАЛИ

ЛУЧАНИ ВИГРАЛИ НАЦІОНАЛЬНИЙ ВЕЛОМАРАФОН

Тетяна ГРИШИНА

Лучани Сергій Ройко та Володимир Тимошук виграли у складі команди «Western Express» («Західний експрес») перший Національний флеш (командні змагання) типу «Velocio Fleche».

Веломарафон стартував 26 квітня о 9:00 і тривав рівно добу. Його особливість у тому, що змагання такого типу провели в Україні вперше. Організатори – рандоннерський клуб «Вперед, Рандоннери!» з Луганська. Рандоннерами називають велосипедистів, які долають довгі дистанції за певний проміжок часу.

Змагання мають чіткі правила, які розробляв французький клуб «Audax Club Parisien» («Паризький клуб відчайдушних»). Ця організація, починаючи з XX століття, проводить веломарафони та є престижною серед любителів велоспорту.

Окрім лучан, до команди

увійшли Євген Куценко з Києва та Петро Ясинський з Нетішина. Загалом було шість команд, які склалися з 3-5 учасників. Велосипедисти мали подолати заявлену напередодні відстань та не пізніше як за 24 години фінішувати у Харкові.

«Western Express», у складі якої були лучани, заявила, що проїде за добу маршрут від Ки-

єва до Харкова, тобто 488 кілометрів.

Згідно з правилами змагань, найменша відстань, яку могла зареєструвати команда, мала складати не менш як 360 км. Велосипедисти стартували з Києва, Кривого Рогу, Черкаса та Яготина. Дистанція «Western Express» стала найдовшою із заявлених. Більше того, вони були

у Харкові вже о пів на восьму ранку, тобто раніше від фінішного часу.

«Іхали всю ніч. Часом, коли замерзали, то зупинялися випити чаю, зігрітися. Під Полтавою стали в кафе, аби поїсти галушок. Чуємо, гімн грає. То навіть встигли подивитися бій Кличка», – пригадує Сергій Ройко.

Цікаво, що відповідно до правил флешу, заїзд має відбуватися не пізніше як через тиждень після Великодня, на початку велосезону. Тому учасники мають, як кажуть, «мати в ногах» 3000-5000 км, аби набрати оптимальну форму для подолання довгої дистанції в перші місяці року.

Втім варто додати, що змагання все-таки любительські. Згодом переможці отримають медалі та сертифікати з Франції про подолання дистанції. Раніше, аби отримати такі сертифікати, треба було їхати на змагання за кордон.

✘ РОЗВЕЛИ БАЗАР

ЗА ЗЕМЛЮ НА «ВАРШАВЦІ» ВІЗЬМЕТЬСЯ СПЕЦКОМІСІЯ

Анна РОСТОВА

Луцька міська рада ухвалила рішення про утворення тимчасової комісії, яка має розібратися з діяльністю Волинської облспоживспілки, що претендує на оренду землі під Завокзальним ринком.

Відповідне рішення 30 квітня ухвалили депутати міської ради. Рішенню передували мітинг підприємців, які працюють на ринку. Приблизно 200 торговців зібралися під стінами мерії, вимагаючи продовжити договір оренди. Вони пояснюють, що сплачують найменшу в місті орендну плату за місце, а спілка обіцяє укласти з ними договори до 2031 року. Зрештою, підприємці просто

бояться нового невідомого орендаря.

Втім є й інші торговці, які проти союзу зі спілкою. Мовляв, вони заробляють «на повітрі» і можуть будь-якої миті диктувати підприємцям умови. Адже міській раді платять оренду за землю куди меншу, аніж потім підприємці сплачують Волинській ОССТ. Тому серед депутатського корпусу є й пропозиції створити комунальне підприємство, яке доглядатиме за інфраструктурою ринку, а договори підписуватимуть підприємці напряму з мерією.

26 лютого 2014 року рада ухвалила рішення про припинення договору оренди землі зі спілкою. 30 квітня депутат Євген Ткачук двічі пропонував, аби рада під-

тримала втрату чинності цього рішення, а відповідно й вимоги частини підприємців Завокзального ринку. Коли ж колеги його не підтримали, підприємці пішли до міської ради. На вході сталася шапанщина між ними та представниками Самооборони, які вирішили охороняти порядок в мерії.

Зрештою, після погоджень з лідерами фракцій, представниками підприємців і спілки, рада ухвалила компромісне рішення. Зокрема, призупинити розірвання договору, створити до 8 травня комісію з 15 осіб, яка до 10 червня має подати на розгляд сесії висновки, рекомендації та пропозиції щодо системних порушень у роботі облспоживспілки і порушень умов договору оренди із організацією.

✘ ЧЕСНІ ЧИНОВНИКИ

ЛУЧАНИ ВИМАГАЮТЬ У МЕРІЇ ПРИБРАТИ МІСТО

Анна РОСТОВА

Лучани скаржаться на пил, брудні узбіччя, мертвих тварин та забиті брудом решітки зливної каналізації, які можуть стати серйозною проблемою під час потужних злив.

27 квітня до мерії звернулися велосипедисти, які у неділю брали участь у велопробігу. Містяни, які віддають перевагу двоколісному транспорту, нарікають: доводиться дихати пилом, а через сміття обабіч доріг їздити стало вкрай незручно, та й небезпечно.

Уже 29 квітня ініціативна група лучан влаштувала мітинг під стінами мерії з вимогою прибрати місто. Окрім звернення, небайдужі принесли міській владі захисні пов'язки для дворників, які такого захисту під час роботи не мають.

Активіст Артем Орлов каже, що кілька тижнів тому ініціатори руху «Луцьк без сміття» здійснили рейд містом та виявили ре-

шітки каналізації з кількасантиметровим шаром багна, залишки від суміші, якою посипали дороги взимку, та навіть мертвих тварин. Пояснює: брудне місто не просто не тішить око, а руйнує здоров'я.

«Нині не видно спецтехніки, яка прибирала в минулі роки місто. Видно дуже мало дворників на вулицях. Ми зустрічали кількох, і вони метуть без будь-яких засобів захисту, просто розводять пил», – каже Орлов.

Заступник директора департаменту житлово-комунального господарства Луцької міської ради Микола Осюк констатує, що нині місто метуть 75 дворників. Окрім цього, є два навантажувачі, 12 машин, які збирають сміття, та три машини зі щітками, які підмітають місто.

Чинивник погоджується, що минулого року Луцьк прибирало більше людей і техніки завдяки роботі приватного підприємства «Руфусів». А саме – 110 дворників, а також сім ма-

шин, які підмітали тротуари й дороги. Втім, здається, проблеми в ситуації Осюк не вбачає.

«Я не сказав би, що місто стали прибирати гірше. Напевно, не так швидко. Але ми його доведемо до логічного завершення. Прибирання ще здійснюється. Ми приберемо», – вважає заступник директора департаменту ЖКГ.

Натомість активісти наголошують, що істина «Чисто не

там, де прибирають, а там, де не сміяться» не спрацює.

«Місто – це живий організм, який рухається, розвивається, провадить активну діяльність і лишає по собі решітки бурхливого життя. І все це треба прибирати! А відповідальність за чистоту несе господар: на приватних територіях – власник будинку чи землі, на комунальних ділянках – міський голова, – йдеться у зверненні.

Як ви оцінюєте санітарний стан Луцька?

* дослідження проведено Консорціумом інтелектуального сервісу "Леон-аналітик" протягом 25-28 квітня 2014 року

Луцьк без сміття

✚ ЄДИНА УКРАЇНА

У ЛУЦЬКУ ВІДБУВСЯ МАРШ ЄДНОСТІ

Тетяна ГРИШИНА

Близько трьохсот лучан на знак солідарності з жителями Східних та Південних регіонів вибудували надпис «I ♥ UA».

Акція відбулася 29 квітня у Луцьку за ініціативи організації «Іскра».

Учасники зібралися на Театральному майдані та вирушили вулицею Богдана Хмельницького до площі Возз'єднання. Під час Маршу єдності, як його назвали організатори, вигукували патріотичні гасла на кшталт «Одна, єдина, соборна Україна», а також співали пісню гурту Ляліс Трубецької «Воїни света». Супроводжували учасників

десять автомобілів організації «Автомайдан. Україна».

«Наша мета – підтримати націоналістів і патріотів, які нині воюють на Сході. Чимало знайомих, які беруть участь в активній протидії сепаратистам, у соцмережах чи телефоном, нарікають на відсутність підтримки. Ми хочемо показати єдність України, те, що ми разом із патріотами. Ті, хто,

на жаль, не можуть поїхати на Схід, хочуть хоча б морально підтримувати їх на рідних землях», – пояснює голова організації «Іскра» Андрій Отченаш.

Акція «Марш єдності» мала свій дрескод. Учасники прийшли у вишиванках та з українською символікою. По завершенні вони вибудували напис, який означає «Я люблю Україну».

✚ ЦІ РУКИ НІЧОГО НЕ БРАЛИ

СУД ВИЗНАВ ЕКС-ГОЛОВУ ЛУЦЬКОЇ РАЙРАДИ ШАХРАЄМ

Анна РОСТОВА

Апеляційний суд Волинської області змінив вирок стосовно депутата Луцької райради Богдана Пруса, якого звинувачували в корупційних діях.

Раніше, 12 грудня 2013 року, Луцький міськрайонний суд виніс вирок, яким засудив депутата до чотирьох років позбавлення волі за шахрайство та зловживання службовим становищем.

Окрім цього, на користь потерпілого в рахунок відшкодування матеріальної шкоди Прус мав повернути 120 тисяч гривень матеріальної шкоди та 50 тисяч моральної шкоди.

Суть справи полягала в тому, що Пруса звинувачували у використанні свого службового становища та обмані. Будучи головою Луцької райради, він заповнив одного бізнесмена, що зможе прискорити оформлення документів для зміни цільового призначення земельних ділянок. Ціна питання – 270 000 гривень.

Домовилися, аби передати на початку частину коштів. 19 серпня 2008 року посередник передав частину обумовленої суми, а саме 135 000 грн. Але в подальшому до лютого 2011 року обвинувачуваний жодних заходів для виконання обіцянок не вжив та відмовився повертати отримані кошти.

Втім з вироком суду обвинувачуваний не погодився та подав апеляційну скаргу. Мотивація – невідповідність висновків суду фактичним обставинам справи та суттєве порушення вимог кримінально-процесуального законодавства.

Апеляційний суд розглянув подання та змінив вирок суду першої інстанції, вирішивши, що мало місце лише шахрайство, а не зловживання службовим становищем.

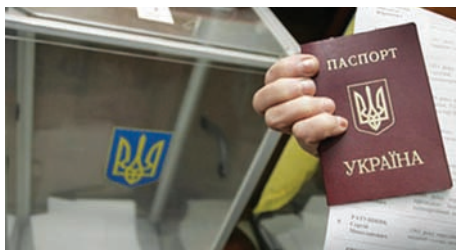
Тому Прус встановили іспитовий строк на три роки з обов'язком не виїжджати за межі України на постійне місце проживання без дозволу кримінально-

виконавчої інспекції, повідомляти кримінально-виконавчу інспекцію про зміну місця роботи та проживання й періодично з'являтися для реєстрації в кримінально-виконавчу інспекцію.

У Луцькій районній прокуратурі повідомили, що готують касаційну скаргу, оскільки налягають на тому, що зловживання службовим становищем такі мало місце.

✚ АЛЯРМ

25 травня 2014 року, в день виборів Президента України, зміни до уточненого списку виборців не вноситимуть, тому лучан закликають перевірити свої дані заздалегідь.

Уже нині можна особисто звернутися з паспортом у відділ ведення Державного реєстру виборців або скористатися електронним ресурсом «Особистий кабінет виборця» на сайті Центральної виборчої комісії та перевірити інформацію.

У ДЕНЬ ВИБОРІВ ЗМІНИ В СПИСКИ НЕ ВНОСИТИМУТЬ

Ознайомитися з попередніми списками виборців на виборчих дільницях можна буде з 9 травня. А до 12 травня кожен виборець має отримати іменне запрошення.

Звернення до відділу ведення Державного реєстру виборців із заявою про тимчасову зміну місця голосування без зміни виборчої адреси приймають до 19 травня.

Також до 19 травня до відділу або до дільничної виборчої комісії можна подати заяви про уточнення попереднього списку виборців, у тому числі про включення або виключення зі списку себе особисто або інших осіб.

Звернутися до суду із адміністративним позовом про уточнення списку виборців можна до 22 травня, а ось заяви до дільничної виборчої комісії із заявою про забезпечення голосування за місцем перебування виборця разом з довідкою медичної установи про стан здоров'я такої особи приймають не пізніше 20:00 23 травня.

Відділ ведення Державного реєстру виборців розташований за адресою:

м. Луцьк, вул. Богдана

Хмельницького, 19, кабінети 109, 103.

Довідки за телефонами:

77-79-17, 77-79-52, 77-79-53.

✚ ТРАНСПОРТ

ПРОЌЗД В ЛУЦЬКИХ МАРШРУТКАХ ВІДМОВИЛИСЯ ПІДВИЩУВАТИ. ПОКИ ЩО

Ірина КАЧАН

Виконавчому комітету Луцької міськради поки не вдалося підвищити вартість проїзду в маршрутках, як того вимагають перевізники.

На засідання 29 квітня прийшло лише 12 із 19 членів виконкому, й після понад двогодинної дискусії присутні не знайшли спільної мови.

Після вивчення розрахунків перевізників міська влада й антимонопольники визнали, що тариф на проїзд у громадському транспорті мусить зрости.

Так, проїзд у автобусах, які працюють на маршрутах № 15 та 15а, планують підвищити до 2 грн. 2,50 грн за одну поїздки пасажирів хочуть брати на маршрутах №№ 1, 2, 3, 4, 8, 9, 10, 11, 14, 16, 17, 17а, 21, 23, 25, 26, 26 а, 27, 27 а, 28, 29, 30, 31, 32, 47. У автобусах, які рухаються за маршрутами № 9а, 12, 18, 19, 22, 24, вартість проїзду пропонують збільшити до 3 грн. Вартість проїзду для дітей віком від 6 до 14 років залишать незмінною – 1 грн.

Поки лучани їздитимуть за 2 грн. Однак до теми збільшення тарифу повернуться вже на наступному засіданні виконавчого комітету 7 травня.

✚ СІМЕЙНЕ СВЯТО

МАМУСІ ЛУЦЬКА ВТРЕТЄ ЗБЕРУТЬСЯ НА ФЕСТИВАЛЬ

Команда порталу для батьків «Луцьк-мама» організовує III Фестиваль луцьких мам, присвячений Дню матері в Україні. Захід відбудеться 11 травня у приміщенні ЦУМу, початок о 17:00.

Фестиваль традиційно буде безкоштовним для всіх гостей. У програмі заходу: творчі майстер-класи для батьків та дітей, розваги, ярмарок-виставка handmade-виробів, тематичні обговорення актуальних для батьків тем, куточок раннього розвитку, розіграш подарунків від спонсорів фестивалю.

Шановні волиняни та гості краю!

Важливою складовою недопущення та протидії виявам сепаратизму і тероризму є патріотична позиція громадян та їхня готовність виступити на захист своєї Вітчизни.

У зв'язку із ситуацією, що склалася у нашій державі, керівництво Управління СБУ у Волинській області звертається до громади з проханням повідомляти про будь-які відомі факти підготовки та скоєння протиправних дій, що можуть зашкодити цілісності й безпеці нашої держави.

В Управлінні цілодобово діє телефон довіри, за яким можна надати наявну у Вас інформацію, яку перевірятимуть у встановленому порядку, після чого буде ухвалено відповідне рішення згідно з чинним законодавством.

Конфіденційність гарантуємо.

Телефон довіри (0332) 24-40-25

Прес-служба УСБУ у Волинській області

10 КОПІЙОК НА ДОБРО

Спільний проект із назвою «10 копійок на добро» презентували ПАТ «Теремно хліб» та благодійний фонд «Стопрак».

Допомогти онкохворим діткам відтепер може кожен, придбавши хліб зі спеціальною наклейкою.

У благодійній акції бере участь лише один вид хліба – «Родинний». Вартість буханки – 4 гривні 30 копійок. З них 10 копійок ітиме на допомогу дітям зі страшним діагнозом.

Юрій КОНКЕВИЧ

56-річний уродженець села Вербичного (Турійський район Волині)

Ростислав Прокоп'юк – знаний в Чехії психоаналітик. Він понад двадцять років живе у Празі, допомагаючи людям позбутися різних залежностей, і передусім – тютюнової.

У дитинстві Ростислав мріяв стати актором, але провалив іспити до театрального. Тоді подав документи на психологію у педінститут ім. Драгоманова, вивчився цього фаху.

У Чехії опинився випадково: менеджери приватної клініки в містечку Табор шукали фахівця із залежностей і випадково почули галицьку хвилю, з якою співпрацював Прокоп'юк. Медиків зацікавив метод біокодування українського психолога. З часом у волинянина, який до цього працював на телефоні довіри для молоді, почалася серйозна кар'єра у Чехії.

Сеанс позбавлення від куріння Ростислава Прокоп'юка триває не більш як 15 хвилин. «Стільки потрібно, аби викурити дві сигарети», – жартує психолог. Удруге до нього звертаються не більш як 10% клієнтів.

Перше, що робить психолог, починаючи сеанс, – бере клієнта за руку і просить розповісти про себе щось хороше. Метод Ростислава допомагає людям усвідомити, що «нормальні люди не курять». Крім того, за посередництвом ланцюжка запитань він повертає пацієнта в ті роки, коли той ще не курив, найчастіше в шкільну пору. Зазвичай перший досвід куріння у більшості виявляється негативним. Закурюючи на сеансі в такому стані, людина переживає всі неприємні відчуття першого разу: нудоту, блювоту тощо...

Серед клієнтів чимало представників чеського культурного і політичного бомонду. Західна преса назвала Ростислава «шаманом зі Східної Європи». Він допоміг кинути цю погану звичку більш як тисячі європейців. Серед його клієнтів нині не тільки чехи, але й громадяни Австрії, Німеччини та Швейцарії.

При цьому Прокоп'юк не взяв чеського паспорта, більше того, у ці важкі для України дні всіляко допомагає батьківщині у Празі, заснував добродійний фонд свого імені. А родина Прокоп'юків – у центрі діяльності української громади чеської столиці...

«ЧЕХИ З ПЕРШИХ ВУСТ ДІЗНАЮТЬСЯ ПРО МАЙДАН»

– Юро, радий чути земляків, хоч маю небагато вільного часу для інтерв'ю у ці дні, – вітається Ростислав, якого мій дзвінок застає у розпал приготувань великої проукраїнської акції. – Зараз турбуюся про те, як продати 700 квитків на благодійний концерт, який відбудеться 5 травня. Того дня чехи святкують день початку свого антинімецького повстання 1945 року. Імпреза ментально поєднає ці два повстання – Майдан і події Другої світової... Назва концерту – «Подаймо руку Україні».

– Розкажіть землякам більше про вашу ініціативу.

– Розумієш, мені вже трохи на-

РОСТИСЛАВ ПРОКОП'ЮК: «У ПРАЗІ ТРЕБА ВОЮВАТИ ЗА УКРАЇНУ»

«ШАМАН ЗІ СХІДНОЇ ЄВРОПИ», ПСИХОЛОГ З ВОЛИНИ У ПРАЗЬКОМУ ТЕАТРІ «БРОДВЕЙ» ПОДАСТЬ РУКУ УКРАЇНІ

Родина Прокоп'юків у центрі діяльності української громади чеської столиці

бридло проводити безкінечні мітинги на Вацлавському майдані у Празі. Останнім часом це більше намагання потрапити під телекамери та у ЗМІ. Звісно, під час революції такі форми протесту були потрібними. Ми на них і гроші збирали, і теплі устілки до Києва передавали... Але сьогодні Україні потрібна інша підтримка. Виходити у центрі Праги з червоно-чорними прапорами й кричати «Смерть ворогам!» – це часто означає, що треба чи не в кожного другого чеха стріляти.

– То ви вирішили зібрати гроші і в такий спосіб підтримати батьківщину – за допомогою величезного концерту?

– Я маю власне ток-шоу на чеському каналі, видав дві книги. Не скажу, що дуже, але таки відома людина у Чехії, тому без проблем домовився з телебаченням, із орендою зали театру «Бродвей» в центрі Праги і ось уже кілька тижнів живу заради концерту, який відбудеться 5 травня. Єдиною умовою проведення та його підтримки мером Праги було уникнення політизації питання – ми будемо говорити суто про людські долі й способи підтримки українців. Поранені розповідатимуть власні історії з Майдану, і чехи з перших вуст дізнаються про Україну.

– Поранені – це ті українці, яких запросив на лікування чеський уряд?

– Так, тридцять дев'ять осіб лікувалися в празьких госпіталах. Одному з них, 16-літньому хлопцю, довелося ампутувати ногу. Він також співатиме зі сцени на концерті.

Йому та іншим пораним сподіваємося зібрати кошти. До слова, з цим хлопчиком та його мамою пов'язана неприємна історія. Жінка нещодавно дізналася, що в Хмельницькому на базарі хтось збирає гроші на лікування її сина. А мама про це – ні сном ні духом...

– Який стан у наших поранених?

– Частина повернулася в Україну, важчі ще лікуються. Багатьох на вихідні розбирали українці Праги по своїх домівках. У моєї квартири у ці тижні був і правий сектор, і лівий, і центральний...

«НАВКОЛО ЧЕСЬКОГО ПРЕЗИДЕНТА – РАДНИКИ- КОМУНІСТИ»

– Ростиславе, хто відгукнувся на ваше запрошення виступити 5 травня на сцені «Бродвею»?

– Буде шість найкращих чеських гуртів, українські оперні співаки, які живуть у Чехії. І навіть український співак В'ячеслав Корсак – учасник шоу «Україна має талант».

– Куди спрямуєте зібрані кошти?

– Приятелю із Олесем Донієм, він мені порадив оминати будь-які посередницькі структури, нехай це й чесні громадські організації, і переказати кошти напямучу родинам загиблих на Майдані. Приємно, що проект підтримає і новий міністр культури України Євген Нищук.

– Знаю, що вам неабияк допомагає сім'я...

– Моя Марічка очолює Союз

Волинянин у Празі позбавив тютюнової залежності сотні європейців

чекалася того міністра, довго з ним розмовляла. Вранці той міністр вирішив підтримати Україну в ООН. А ще дружина часто ходить на чеські канали, «воює» за Україну.

«ДРУЖИТИ ЛЕГШЕ БЕЗ ПОСТРІЛІВ»

– Ростиславе, як давно ви були в Україні?

– Восени минулого року, влаштував деякі сімейні справи. Намагаюся щороку провідувати рідних, моя мама живе на Волині.

– Вочевидь цього року знову побуваєте в Україні. Якою хочете побачити її?

– Головне – щоб не стріляли. Щоб залишилося слово «Україна», бо без нього не уявляю свого життя. Вірю у перемогу українського духу і мови. Розумієте, я змалку не мав проблем у спілкуванні з росіянами, російською мовою, але важко порозумітися з людьми, які не розуміють України. Сучасна проблема сходу країни, як на мене, у тому, що якщо довго якийсь час живеш на якійсь

Ростислав із московським «Современіком» – Галиною Волчек та Арменом Джигарханяном

українок Праги, дуже опікується нашими пораненими. Донька, студентка другого курсу гімназії, у перші дні революції місяця собі не знаходила, часто плакала. Згодом дуже активно включилася в нашу діяльність – мітинги, плакати, акції. Головне, що вона залучає до цього чеську молодь.

– Це вочевидь важливо, адже чеський уряд довго вагався із дієвою підтримкою України...

– Юро, тут нічому дивуватися, адже більшість радників Президента Земана – колишні чи теперішні комуністи. А їх дуже підтримують або спонсорують російські «колеги». Уже був Майдан, уже Янукович тікав, а в Празі ще чекали його офіційного візиту. Ми тут усі дуже обурювалися... Моя дружина помітила, що в одному ток-шоу брав участь міністр закордонних справ Чехії. І Марічка серед ночі побігла на телевізю, до-

землі, то треба їй вірити, шанувати і що для неї робити. Мені здається, що більшість донеччан, луганчан ніколи себе українцями не вважали, а українська влада двадцять років забувала, що така частина українського народу є.

– Як чехи реагують на українські проблеми на побутовому рівні?

– Уже чотири місяці щодня це тема №1 на телебаченні. Інколи для чехів цього вже забагато, бо часто телефонують, аби я роз'яснив хто з ким і проти кого воює. Це потрібно робити, адже хоч Чехія в Шенгені і має хороші зв'язки із США, але багато місцевих вірять російській пропаганді про куплений Майдан. У своїй промові на концерті я не говорив про багато. Просто нагадаю про підтримку українців чехами і навпаки, скажу, що народам легше дружити без пострілів.

ХЛИВНЮК: «МИ НЕ БУДЕМО АГІТУВАТИ ЗА ЖОДНУ ПОЛІТИЧНУ ПАРТІЮ»

ТаблоїД

Гурт «Бумбокс» цього року святкує десятиріччя, і з цієї нагоди влаштує великий концерт у Києві наприкінці травня. Хлопці планували ювілейний тур містами країни, однак події останніх місяців завадили їхнім планам. Так само музиканти не поїдуть найближчим часом і до Росії, де було скасовано усі їхні концерти. Під час прес-конференції, присвяченої ювілею гурту, учасники «Бумбоксу» на чолі з Андрієм Хливнюком розповіли про те, як політична криза вплинула на їхню діяльність.

«Планувався великий тур на підтримку альбому та присвячений десятиліттю гурту. Ми хотіли зробити кілька концертів на території України, але зараз, на жаль, не можна планувати наперед, як ще рік тому, наприклад. Самі розумієте чому», – сказав Хливнюк.

Загалом, «Бумбокс» завжди був поза політикою, і лише криваві події Майдану та анексія Криму змусили лідера гурту відкрито висловити свою громадянську позицію.

Утім зараз Андрій неохоче говорить про політику і Росію зокрема. Здається, він свідомо оминає ці теми і підкреслює, що поважає усіх людей у всьому світі, незалежно від національності.

За словами Хливнюка, під впливом часів дещо змінилися тексти пісень. Однак «Бумбокс» залишається неполітичним гуртом.

«Деякі тексти з розряду ліричних перейшли у дещо іншу площину. Але ми як були неполітичною групою, так нею і залишилися. Ситуація у країні перейшла, як мені здається, у таке русло вже нормального розвитку, і ми хотіли б усунути від громадянських штук і зайнятися просто музикою. Так, не було можливості, сил і бажання залишатися осторонь того, що відбувається, але зараз хотілося б робити свою справу», – наголосив Андрій.

Також Хливнюк підкреслив, що не агітуватиме на виборах.

«Ми не братимемо участі у жодних політичних агітаціях, незважаючи на пропозиції. Власне, як і завжди. І думаю, що так і залишимося неполітичною групою», – запевнив лідер «Бумбоксу». Щодо скасування концертів гурту у Росії, то це було рішення лише з боку сусідів.

«Ми відкриті для концертів і творчої співпраці у будь-якій країні світу, якщо ця країна світу відкрита для того, щоб працювати з нами. І якщо не потрібно буде підлаштовувати своє бачення реальності під ту чи ту ситуацію, чи під бачення якоїсь третьої сторони... Якщо цього не стається, залишається лише чекати, що усе нормалізується і буде добре», – прокоментував Хливнюк.

«Ми особисто не скасовували ніяких концертів. Ми цінуємо, любимо і поважаємо наших слухачів у всьому світі, незалежно від того, якою мовою вони говорять», – додав музикант.

До речі, після свого київського концерту «Бумбокс» хоче зіграти он-лайн для тих фанатів, які не можуть прийти до України, особливо для росіян. Однак складнощі з концертами виникли не лише за кордоном, але й в Україні. Про це розповів продюсер гурту Олексій Согомонов.

«У нас були заплановані концерти у Харкові, Дніпропетровську, Донецьку, Одесі, Львові – але ми зараз не можемо дозволити собі це, бо не можемо гарантувати безпеку, не можемо встигнути за ростом курсу, ми просто фізично не можемо заробити ту кількість грошей, яка дозволила б нам окупити все це, тому частково скасували концерти. Залишився тільки Київ», – повівідомив продюсер. Щодо концертів у Росії, то Согомонов має надію, що з часом вони відновляться.

Крім того, «Бумбокс» планує виступати у країнах Європи також.

ПОНЕДІЛОК

5 ТРАВНЯ

1+1	ІНТЕР	ICTV	СТБ
06.00, 07.00, 08.00, 12.00, 15.00, 18.20, 02.20, 03.35 Новини 06.10, 07.10, 08.10 Спорт 06.15, 06.40, 07.40, 08.20, 08.40 Гість студії 07.20 Країна on line 09.00, 21.00, 04.40 Підсумки дня 09.50 Як це? 10.30 Не вір худому кухарю 10.55, 16.25, 19.55 ГРОМАДСЬКЕ ТЕЛЕБАЧЕННЯ 12.10, 18.05, 20.50 Діловий світ 12.35, 02.40 Т/с «МонтеКрісто» 13.50, 03.50 Дорослі ігри 14.50 Euronews 14.55, 05.10 Діловий світ. Агросектор 15.15 Брифінг Кабміну України 15.35 Вікно в Америку 15.55 Котрольна робота 17.25 Щоденник ПКЕ-2014 17.35 Про головне 18.50 Час-Ч 19.00 Передвиборні агітаційні програми кандидатів на пост Президента України 21.40, 05.20 Шустер Live. Будні 22.55 Трійка, Кено, Секунда удачі 23.00 Підсумки 23.30 На слуху 23.45 Від першої особи 00.00 Х/Ф «17 МИТТЕВОСТЕЙ ВЕСНИ» 01.20 ТелеАкадемія	06.00 ТСН-Тиждень» 06.45, 07.10, 08.05, 09.10 «Сніданок з 1+1» 07.00, 08.00, 09.00, 19.30, 23.50, 04.55 «Телевізійна служба новин» 09.55 Х/Ф «НЯНЬКИ» 11.45 Х/Ф «МІЙ КАПІТАН» 15.40 Т/с «Свати - б» 16.45 ТСН. Особливе» 17.10 Т/с «Фатмагюль» 20.30, 03.30 Т/с «Попіл» 22.30 «Гроші» 00.15 Х/Ф «ЩО ПРИХОВУЄ БРЕХНЯ» 01.50 Т/с «Величне століття. Роксолана» 05.15 Телемагазин	05.25 Т/с «Повернення Мухтара-2» 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 12.00, 14.00, 17.45 Новини 07.15, 07.35, 08.10, 08.35, 09.20 «Ранок з ІНТЕРом» 10.00, 12.25, 14.20 Т/с «Так далеко, так близько» 15.10 «Судові справи» 16.10 «Чекай на мене» 18.05 «Стосується кожного» 19.00 Т/с «Поки станиця спить» 20.00 «Подробиці» 20.30 Т/с «До побачення, хлопці» 21.35 Т/с «Дорога додому» 23.25 Т/с «Картковий будинок 2» 00.25 Х/Ф «ВОРОГ БІЛЯ ВОРИТ» 03.10 Т/с «Зачароване кохання»	05.00 Служба розшуку дітей 05.05 Світанок 06.05, 19.25 Надзвичайні новини 06.50 Факти тижня 08.45, 12.45, 15.45, 04.20 Факти 09.15 Надзвичайні новини. Підсумки 10.10 Т/с «Прокурорська перевірка» 11.20, 13.20 Х/Ф «ОБДУРИТИ УСІХ» 13.50, 16.15 Х/Ф «ВАН ХЕЛЬСИНГ» 17.00 Х/Ф «МИСЛИВЦІ ЗА ВІДЬМАМИ» 18.45 Факти. Вечір 20.20 Дістало! 21.25 Свобода слова 00.25 Х/Ф «СОЛОМОН КЕЙН» 02.10 Х/Ф «ПОЛІЦЕЙСЬКА АКАДЕМІЯ-4. ГРОМАДСЬКЕ ПАТРУЛЮВАННЯ»

ВІВТОРОК

6 ТРАВНЯ

1+1	ІНТЕР	ICTV	СТБ
06.30, 07.00, 08.00, 12.00, 15.00, 18.20, 02.25, 03.35 Новини 06.40, 07.10, 08.10 Спорт 06.50, 07.40, 08.20, 08.40 Гість студії 07.20 Країна on line 09.00, 21.00, 05.00 Підсумки дня 09.55, 18.50 Час-Ч 10.05 Світло 10.45, 16.25, 19.55 ГРОМАДСЬКЕ ТЕЛЕБАЧЕННЯ 12.10, 18.05, 20.50 Діловий світ 12.45, 02.45 Т/с «МонтеКрісто» 13.45 Рояль в кущах 14.15, 04.45 Українського роду 14.45 Euronews 14.55, 05.20 Діловий світ. Агросектор 15.15 Брифінг Кабміну України 15.45 Ближче до народу 17.25 Д/ф «Таємниці Лисої гори» 17.50 Щоденник ПКЕ-2014 19.00 Передвиборні агітаційні програми кандидатів на пост Президента України 21.20, 05.30 Шустер Live. Будні 22.00 Міжнародний пісенний конкурс Євробачення 2014. Перший піфінал 00.00 Підсумки 00.30 На слуху 00.55 Від першої особи 01.18 ПЕРШИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ. Нічний КАНАЛ 01.20 Трійка, Кено, Максима 01.25 ТелеАкадемія 03.50 Не вір худому кухарю 04.20 Як це?	06.00 «Служба розшуку дітей» 06.05, 07.00, 08.00, 09.00, 19.30, 00.00 «Телевізійна служба новин» 06.45, 07.10, 08.05, 09.10 «Сніданок з 1+1» 10.00 «Шість кадрів» 10.30 «Красуня за 12 годин - 2» 11.30, 12.30 «Сімейні мелодрами - 3» 13.30, 02.50 Т/с «Величне століття. Роксолана» 15.40 Т/с «Свати - б» 16.45, 04.50 ТСН. Особливе» 17.10 Т/с «Фатмагюль» 20.30 Т/с «Попіл» 22.30 «Міняю жінку - 9» 00.25 Х/Ф «ГНІВ» 05.15 Телемагазин	07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 12.00, 14.00, 17.45 Новини 07.15, 07.35, 08.10, 08.35, 09.20 «Ранок з ІНТЕРом» 10.00, 03.55 Т/с «Вулиці розбитих ліхтарів 13» 12.25 Д/с «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 13.20, 14.20 «Судові справи» 14.50 «Сімейний суд» 15.50 Т/с «Кожен за себе» 18.05 «Стосується кожного» 19.00 Т/с «Поки станиця спить» 20.00 «Подробиці» 20.30 Т/с «До побачення, хлопці» 21.35 Т/с «Дорога додому» 23.25 Т/с «Картковий будинок 2» 00.25 Х/Ф «ПАРА ГНІДИХ» 02.25 Т/с «Зачароване кохання»	05.00 Світанок 06.00 Свобода слова 08.45, 12.45, 15.45 Факти 09.15, 19.25 Надзвичайні новини 10.05 Т/с «Прокурорська перевірка» 12.30, 13.15 Дістало! 14.05, 16.15, 20.20 Т/с «Бомбило. Продовження» 16.30 Т/с «Братани-2» 18.45 Факти. Вечір 22.15 Четверта вежа-2 23.10 Х/Ф «ВИКУП» 01.30 Д/с «Диверсанти» 03.00 Х/Ф «ПОЛІЦЕЙСЬКА АКАДЕМІЯ-5. ПУНКТ ПРИЗНАЧЕННЯ - МАЙАМІ БІЧ» 04.25 Т/с «З тобою мені краще»

МІТРОС

7 ТРАВНЯ

1+1	ІНТЕР	ICTV	СТБ
06.00 Мультифільми (1) 06.15 «Обережно, модерн!» 07.00 Х/Ф «ПІДІРВАНЕ ПЕКЛО» 09.00, 18.30 Новини 2+2 09.30 Т/с «Таємна стража» 15.40 Д/п «Невідомі літаки» 16.30 Т/с «Солдати-17» 19.00 Т/с «Ментівські війни-б» 21.00 «ДжеДА!» 21.25 Х/Ф «ПРИРЕЧЕНИЙ НА СМЕРТЬ» 23.20 Х/Ф «ТИРАНОЗАВР АЦТЕКІВ» 01.10 Х/Ф «КАРНОЗАВР-3»	06.00 Легенди бандитської Одеси 07.30, 17.50 В пошуках істини 08.20, 15.20 Таємниці вермахту 09.10 Секретні історії 10.10, 17.00 В пошуках пригод 11.00 Сила життя 12.00, 23.40 Найнебезпечніші тварини 12.50 Містична Україна 14.30, 19.30 Фантастичні історії 16.10 Мегаспоруди 18.40 Космонавт Нелюбов 20.20 Прибульці з минулого 21.10 Шукачі 22.00 К-278. Залишитися в живих 22.50 Політ над землею 00.30 Секрети науки 01.20 Х/Ф «БАРАКА» 03.00 Легенди бандитського Києва	06.00 Остаточний вердикт 07.00, 09.00, 15.00, 19.00, 02.20 Події 07.15 Ранок з Україною 09.10 Т/с «Сестра моя, любов» 13.00, 19.45 «Говорить Україна» 14.10, 15.20, 17.10 Т/с «Слід» 18.00 Т/с «Сашка» 21.00 Т/с «Особиста справа» 23.50 Т/с «Глухар. Повернення» 03.05 Х/Ф «ПОТРІЙНИЙ ФОРСАЖ: ТОКІЙСЬКИЙ ДРИФТ» 04.40 Х/Ф «ВІДІЛ. ПО ПРАВУ»	05.05 «Чужі помилки. Згадати все» 05.50, 16.00 «Все буде добре!» 07.25, 18.30 «Неймовірна правда про зірок» 08.45 Х/Ф «ZOLUSHKA. RU» 10.55, 19.55 «Слідство ведуть екстрасенси» 11.50, 00.30 «МастерШеф - 3» 18.00, 22.00 Вікна-Новини 20.55 Х/Ф «ОЙ, МА-МОЧ-КИ!» 22.35 «Кохана, ми вбиваємо дітей» 03.55 Нічний ефір

СЕРГІЙ

8 ТРАВНЯ

1+1	ІНТЕР	ICTV	СТБ
-----	-------	------	-----

ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО: ЖАННА Д'АРК ЧИ ЛЮДИНА ПУТІНА?

Дмитро УРБАН

«Хроніки Любарта» вирішили нагадати читачам про дії найрейтинговіших кандидатів на пост президента України, щоб читачі робили осмислений вибір 25 травня.

Сьогодні ми розглянемо постать Юлії Тимошенко, персони непересічної та неоднозначної. Хтось її палко любить, хтось навпаки – люто ненавидить. Але вона нікого не залишає байдужим до себе.

«Жінка з косою», «газова принцеса», «Жанна д'Арк», «єдиний чоловік серед українських політиків», «політичний в'язень» – такі образи спадають на думку при згадці про Юлію Тимошенко.

Говорячи про позитивні боки діяльності Юлії, можна згадати часи, коли вона очолювала свій перший уряд (2005 рік):

- Суттєво збільшилися суми надходження зібраних податків та зборів.

Багато в чому це було пов'язано з переяком значної частини представників великого бізнесу у зв'язку з приходом до влади нового президента, обраного на хвилі Майдану; ризик потрапити під каток реприватизації змусив їх зменшити обсяг прибутків, що виводилися за межі України.

- Збільшилися надходження митних платежів у бюджет внаслідок проведення кампанії «Контрабанді – стоп!»

Реалізація цієї програми на певний час дозволила скоротити обсяг контрабанди та збільшити обсяг зібраних митних зборів і податків; в той же час ця програма не могла бути ефективною та дієвою у довгостроковому плані, бо не передбачала впровадження дієвих заходів, які зменшили б тотальну корупцію на митницях України.

- Відбулося підвищення зарплат, пенсій, стипендій в півтора-два рази порівняно з 2004 роком.

- Уряд Тимошенко в 2005 році у 12 разів підвищив розмір одноразової допомоги при народженні дитини. Цей захід був одним із передвиборчих обіцянок президента Віктора Ющенка.

Власне ці заходи вдалося реалізувати через додаткове залучення податків та зборів в бюджет країни, про які згадувалося раніше.

До негативних тенденцій першого прем'єрства Тимошенко можна віднести:

- Заяви про необхідність масової реприватизації 3000 підприємств.

У результаті державі було повернуто контроль лише над найбільшим металургійним комбінатом «Криворізьсталь», який потім перепродали на аукціоні ушестеро дорожче. Проте довіру інвесторів щодо недотор-

кості приватної власності в Україні було підірвано.

- «Бензинова, цукрова, м'ясна кризи».

Ці кризи мали як об'єктивні передумови, так і суб'єктивні чинники їх розвитку. Наприклад, «м'ясна» була спровокована підвищенням населенню зарплат і пенсій, відтак передусім населення понесло ці гроші на продуктові ринки, зокрема, стало купувати більше м'яса. Окрім того, до середини 2000-их в Україні скорочувалося поголів'я худоби, внаслідок чого не було змоги одночасно задовольнити весь попит.

- «Револьюційний хаос» та руйнування вертикалі виконавчої влади.

Унаслідок зміни «кучмістів» на «помаранчевих» в Україні було змінено близько 30 тисяч чиновників на різних рівнях влади. Руйнувалася спадковість влади, призначення часто відбувалися не за професійними якостями, а з політичних мотивів. До речі, зараз нова влада знову наступає на ті ж граблі.

Урядування першого Кабміну Тимошенко закінчилося скандалом з «любими друзями» президента: Петром Порошенком, Олександром Третяковим та Миколою Мартиненком. Внаслідок цього уряд Юлії Володимирівни було відправлено у відставку, як і тодішнього секретаря РНБО Петра Порошенка.

Вдруге Тимошенко очолює уряд у грудні 2007 року після дострокових парламентських виборів.

І найвідомішою справою Юлії Володимирівни в часи її прем'єрства, безперечно, стали газові контракти,

підписані з Російською Федерацією, які потім і послугували причиною утримання її за ґратами в часи президентства Януковича.

Нагадаємо, 19 січня 2009 року керівники «Нафтогазу» і «Газпрому» за підсумками переговорів Юлії Тимошенко та Володимира Путіна підписали контракт на постачання газу для України в 2009-2019 роках. Попри розрекламовану Тимошенко «вигоду» від цих контрактів, вони виявилися не такими вже й хорошими.

Ціна, закладена у формулі на газ, виявилася не зовсім ринковою, що призвело до того, що українці платили за газ на кордоні з Росією дорожче, ніж це робили, скажімо, у Німеччині з урахуванням витрат на транспортування.

Більше того, в угодах були записані жорсткі вимоги до української сторони щодо об'ємів закупленого газу типу «бери або плати». А ось щодо транспортування газу українською трубою такого положення вже не було.

Створилося враження, що «супервигідні» газові контракти з самого початку були пасткою для українських громадян. Більше того, злі язики подекують, що така недалекоглядність українських посадовців, які ставили розчерк під цими паперами, була зовсім не безкорисливою. Поінформовані люди стверджують, що Юлія Тимошенко отримувала по 20 доларів за кожну тисячу кубів, куплену Україною, Віктор Медведчук – 10, Ігор Бакай – 5 доларів.

2008 рік характеризувався відчутними потрясіннями в Грузії, коли російські війська вторгнулися на територію незалежної держави. Тоді більшість українців були солідарними з грузинським народом і всіляко висловлювали свою підтримку. Провідні українські політики та дипломати засуджували військову агресію Росії на територію іншої незалежної держави. Не було чути лише голосу Тимошенко, яка, ймовірно, вирішила тоді промовчати, щоб не псувати стосунки з Владіміром Путіним.

2008-2009 роки українцям також запам'яталися економічною кризою, яку уряд впритул не хотів помічати. Зрозуміло, що на українські реалії наклалися глобальні світові тенденції, але все одно дії уряду не завжди були професійними.

Тут варто згадати і запровадження новачки під назвою «єдиний казначейський рахунок», яку потім на озброєння взяв і уряд Азарова. Єдиний казначейський рахунок – це такий рахунок, на якому лежать кошти всіх державних органів, організацій, установ, а також гроші органів місцевого самоврядування. Саме з використанням єдиного казначейського рахунку пов'язані ситуації, коли нібито на папері в якоїсь організації гроші на рахунок є, але казначейство рахунки не проплачує, адже по факту їх немає або вони були використані.

Тоді ж відбувся скандал з виводу використання грошей Кіотського протоколу, який ми отримали від уряду Японії і які мали використовуватися суто на екологічні проблеми.

Друге урядування Юлії Тимошенко також згадується популярно обіцянкою виплачувати по тисячі гривень вкладникам Ощадбанку СРСР. Так звана «Юліна тисяча» не зробила людей багатшими, але пришвидшила інфляційні процеси в країні. Більше того, було розпорешено кілька мільярдів гривень, які могли б бути вкладені в інфраструктурний розвиток країни.

Події 2009 року також згадуються в контексті рефінансування українських банків. Найсумніша історія, напевно, була із банком «Надра», який Тимошенко брала під особистий контроль. Зараз експерти піднімають питання про доцільність та прозорість дій НБУ в ті часи щодо рефінансування, яке також підганяло девальвацію гривні, яка впала з 5 до 8 грн/долар.

Але найцікавішими сторінками політичної історії того часу була підготовка БЮТу до створення «ширки» (широкої коаліції в парламенті) з Партією регіонів. Нещодавно журналісти «Української правди» оприлюднили документи, знайдені в Межигір'ї, в яких Віктор Янукович і Юлія Тимошенко, попри публічно задекларовану ненависть один до одного, збиралися укласти політичний шлюб на 20 років. За кілька місяців до початку виборчої кампанії 2009 року вони узгоджували таємний договір про широку коаліцію, яка передбачала розподіл влади на двох – починаючи з посад президента і прем'єр-міністра і закінчуючи районними радами у найвіддаленіших місцях України. Більше того, вони поділили Україну навпіл: 22 млн українських громадян потрапляли б під вплив Януковича, 23 млн – Тимошенко.

З боку Партії регіонів переговори проводив Андрій Клюєв, з боку Юлії Тимошенко – кум Путіна Віктор Медведчук.

Проте в останній момент Янукович передумав створювати «ширку» і вирішив піти ва-банк на президентських виборах. Власне його ставка зіграла і Тимошенко потрапляє за ґрати.

Після перемоги Євромайдану і втечі Януковича Юлію Тимошенко випускають на волю. Проте цей факт вона сприймає як свою місію іти в президенти.

Зараз її найближчі соратники обіймають високі посади в уряді. Олександр Турчинов, по суті, зараз є головнокомандувачем Збройних сил України. І вся відповідальність за ситуацію в країні лежить на ньому.

Чому влада діє незграбно і нерішуче в умовах, які зараз склалися в країні, а також чи відбудуться взагалі президентські вибори, на яких Юлія Тимошенко, найімовірніше, перемоги НЕ здобуде, – залишається питанням відкритим.

ЗОРЯНИЙ ВОЇН, ШОУМЕН, ОТАМАН: ХТО ХОТІВ БИ БУТИ ПРЕЗИДЕНТОМ?

Тетяна ГРІШИНА

У травні 2014 року українці вшосте обиратимуть для себе Президента.

Ми спробували пригадати, починаючи з 1991 року, найяскравіших та неординарних кандидатів, які мали сміливість заявити про наміри керувати Україною.

Як відомо, перші вибори відбулися у 1991 році. Тоді перемогу отримав Леонід Кравчук, обійшовши п'ятьох інших претендентів. Відтоді на кожних наступних виборах кількість кандидатів лише збільшувалася. Цей факт можна пояснити кількома чинниками.

По-перше, чимало кандидатів виконують суто технічну роль. Наприклад, відтягують певну частину голосів виборців, або ж перед самим фіналом передвиборчих перегонів здаються на користь іншого кандидата.

Інший тип претендентів: балотуються, аби підтримуватися на плаву, або ж заявити про себе чи нагадати. Такі кандидати розуміють, що їхня позиція слабка, втім неухильно йдуть у бій, аби, можливо, при новій владі ухопити місце в уряді.

Зрештою, різноманіття кандидатів пояснюється збільшенням кількості політичних партій, які рвуться до влади.

Цікаво, що найбільше зареєстрованих кандидатів за усі роки президентських перегонів породили центральні та східні області. Наприклад, з Києва та Київської області загалом десять кандидатів, з Донецької – вісім.

Втім чимало охочих обійняти пост глави держави народилися не в Україні. Наприклад, Сергій Тігіпко та Анатолій Кінах, який балотувався у 2004 році, з'явилися на світ у Молдові, Василь Куйбіда – у Республіці Комі, Олександр Базилук (кандидував у 1999 та 2004 роках) родом з Росії, Віталій Кононов (кандидат зразка 1999 року) народився у Грузії.

Переважно змагаються за пост глави держави чоловіки. При чому, якщо у 1991 році середній вік кандидата-чоловіка складав 56 років, то в 2014 році середній вік кандидата-чоловіка помолодшав до 49 років. Конституція визначає віковий ценз для претендента – щоб був не молодшим за 35 років.

З найрейтинговіших і молодих кандидатів свого часу був нинішній прем'єр-міністр Арсеній Яценюк. На момент виборів 2010 року він мав за плечима мінімальний віковий бар'єр – розминав 36-й рік.

Цікаво, що більшість кандидатів мають професію інженерів, економістів, юристів, науковців. Втім є і медики та журналісти.

Українські жінки-політики від мрій про президентське крісло до

реальних кроків почали переходити в 1999 році. Перша зареєстрована жінка-кандидат на пост президента України – прогресивна соціалістка **Наталія Вітренко**. Надалі свою долю випробовували і випробовують Юлія Тимошенко, Ольга Богомолець, Наталія Королевська, Інна Богословська, Людмила Супрун.

У ЗМІ писали, що активна політика відібрала у Наталії Вітренко чоловіка та мало не забрала життя. Через зайнятість соціалістка розлучилася, а під час передвиборчої кампанії 1999 року в Кривому Розі у неї та кількох депутатів-приблизників жбурнули гранату. Тоді постраждало сорок осіб, втім не відомо достеменно, що це було – привіт від конкурента чи піар-хід для підняття власного рейтингу.

Серед найяскравіших гасел Вітренко – введення другої державної мови – російської, а також перетворення Чернігова на столицю об'єднання Білорусі, України та Росії. Вітренко відома своєю скандальністю, організацією антинатовських мітингів, ненавистю до бандерівців та вірою в астролога Глобу. Свого часу вона заявила, що вірить гороскопу, згідно з яким Україну врятує жінка на ім'я Наталія чи Оксана.

Вибори 1994-го та 1999 років зі значною перевагою виграв президент Леонід Кучма. І хоча ще за п'ять років, у 2004-му, основна боротьба також точилася між двома кандидатами, бюлетені рясніли яскравими особистостями.

Випробовував свої сили й епатажний бізнесмен **Михайло Бродський**, який перед волевиявленням чесно заявив: є технічним кандидатом та пішов на вибори, аби ввести «своїх» людей на виборчі дільниці. Свого часу через проблеми з вла-

дою Бродського хотіли кинути до в'язниці, пізніше він конфліктував з Юлією Тимошенко, а в 2005 році був першим, хто заговорив про корупцію в оточенні Віктора Ющенка. У 2009 році, напередодні виборів, він порівняв вибір між кандидатами Тимошенко і Януковичем, як вибір між «Великим гамбургером із лайном» і «Великою клізмою».

«Космічний» мер Києва **Олег Черновецький** також хотів бути президентом України у 2004 році. Його на цій посаді бачило 129 тисяч українців, хоча напередодні виборів штаб заявляв про півмільйона зібраних підписів на підтримку кандидата. Причому найбільше голосів за Черновецького віддали у Києві, Севастополі та Дніпропетровській області.

Головним лейтмотивом передвиборчої кампанії епатажного політика стала теза про християнські цінності для кожного чиновника. Сам він входив до організації під проводом Сандея Аделаджи «Посольства Божого». Наприклад, Черновецький пропонував, аби у кожного депутата, судді, Президента, прем'єр-міністра на робочому столі була Біблія і аби кожен посадовець регулярно ходив до церкви. Атеїстам при владі нічого робити, думав кандидат. Згодом, уже перебуваючи на посаді київського міського голови, він часто згадував Бога. Наприклад, якщо казав, що лише Господь краще від нього співає.

Кандидував у 2004 році і лідер громадського руху «Братство» **Дмитро Корчинський**. До слова, один з небагатьох претендентів без вищої освіти. Якщо він пояснював, що покинув навчання на історичному факультеті, оскільки зрозумів, що історію цікавіше творити, аніж вивчати.

Реєструватися у кандидати до Центральної виборчої комісії Корчинський приїхав на бронетранспортері. Його супроводжували 10 молодиків, а на транспорті висів червоний прапор «Братства» із зображенням Христа. Один зі священників Київського патріархату назвав прибулих сатаністами і закликав забиратися.

Свого часу його виключили з УНА-УНСО. Відомо, що Корчинський був учасником локальних конфліктів з політичних мотивів у Придністров'ї, Чечні та Абхазії. У другому турі підтримав кандидата Віктора Януковича, а згодом долучився до політичної сили Наталії Вітренко.

У 2014 році Корчинського оголосили в міжнародний розшук за організацію масових заворушень під час Євромайдану.

Балотувався в 2004 році й **Владислав Кривообоков** з Луганська. Втім політик епатував публіку після виборів. Наприклад, у 2011 році він на спір був готовий вчинити самогубство, якщо Україна вступить до ЄС. А ще за рік записав пісню і зняв кліп про Путіна.

Був у 2004 році і луцький слід президентської кампанії. Бажання стати президентом тоді виявив президент ПТФ «Алекс» **Олександр Гловацький** з Луцька. Чоловік більше відомий у місті як організатор різноманітних конкурсів краси, поціновувач моделей і любитель шоу. На його сторінках у соцмережах десятки фотографій в оточенні довгоногих дівчат.

До слова, перед тим, як балотуватися в президенти, Гловацький пробував себе на місцевих виборах, балотувався в обласну раду і хотів бути луцьким міським головою.

Втім ЦВК кандидату відмовила. Той не заплатив грошову заставу, неналежно оформив автобіографію і неправильно заповнив декларацію про майно та доходи.

До слова, у 2004 році ЦВК відмовила у реєстрації ще сімнадцятьом кандидатам. Серед причин – неправильно заповнена документація та відсутність грошової застави. Воно й не дивно, якщо врахувати, що балотувалися і газоелектрозварувальник 5-го розряду, і слюсар із ремонту механічного обладнання, і кілька безробітних та пенсіонерів. Хоча... чому тут дивуватися? Серед кандидатів-2014 – шестеро безробітних.

Під час виборів 2010 року один з кандидатів пішов на відчайдушний крок. Спеціально для виборів він змінив прізвище. Був Гуменюк Василь Васильович, а став – **Василь Протівсіх**. Чоловік відомий у себе на малій батьківщині – в Івано-Франківську. Він був і міським головою Яремча, і головою Івано-Франківської митниці, і президентом місцевої торгово-промислової палати, балотувався у мери Івано-Франківська та народні депутати.

Свій неординарний вчинок кандидат пояснював тим, що проти всіх напередодні виборів готові були голосувати 35% українців. Втім після програти кандидата своє рідне прізвище повернув.

Балотувався напередодні 2010 року і **Леонід Куліченко**, наказний отаман Полтавського козачого товариства. Чоловік навідріз відмовився вносити грошову заставу. Ї він вважав порушенням рівності прав громадян.

Серед епатажних політиків зразка 2014 року – радикал **Олег Ляшко** та кандидат, якого так і не зареєструвала ЦВК – **Дарт Олексійович Вейдер**.

Пригадувати артистичному нардепу з вилами Олегу Ляшку і, вочевидь, його піар-команді є що. Починаючи від сексуального скандалу з 1990-х років і закінчуючи тим, як він топтав египетську картоплю в супермаркеті, гральні автомати громив, їв землю у Верховній раді, отримав прочухана від Адама Мартинюка, або й сам устиг потовкати не одну «держиморду».

Стовсю Дарта Олексійовича, то це персона для українців нова, втім йому багато хто симпатизує. Представник «Інтернет-Партії України», який носить костюм героя саги Джорджа Лукаса, свого часу роздавав киянам сіль та сірники, аби вберегтися від кінця світу, пікетував Міністерство юстиції, влаштував разом з Чубакою пікет ЦВК, а виборцям обіцяв безплатний інтернет на всій території держави, комп'ютери всім дітям, старшим за десять років. Нині Дарт Олексійович хоче здобути посаду мера Києва.

«ДЛЯ НАС НЕМА СВІТЛОГО ІМЕНІ ВОЯКІВ УПА. ДЛЯ НАС ЦЕ – ОБРАЗ ВОРОГА, ЯКИЙ ФОРМУВАЛИ З ДИТИНСТВА»

Журналісти зі Сходу і Півдня України на запрошення газети «Хроніки Любарта» в рамках всеукраїнської ініціативи «Єдина країна» побували у Луцьку. Більшість із них – вперше. Упродовж трьох днів, із 26 до 28 квітня, ми знайомили їх із Волинню, нашою культурою та історією, розповідали про економічну й суспільно-політичну ситуацію. Крім того, гості мали змогу поспілкуватися із екс-губернатором Волині Борисом Клімчуком, луцьким мером Миколою Романюком, керівником «Правого сектору» Павлом Данильчуком.

Захід «Знайомство з Волинню» відбувся за фінансової підтримки Благодійного Фонду «Фонд Ігоря Палиці – Новий Луцьк», який відгукнувся на ініціативу нашої газети. В організації заходу також посприяли служба таксі «Морячок» і футбольний клуб «Волинь». Газета «Хроніки Любарта» дякує усім, хто допоміг втілити наш задум.

Виявляється, більшість колег зі Сходу й Півдня України знають про Волинь не так багато, як того хотілося б їм самим. Є чимало стереотипів навіть у журналістській спільноті, долати які непросто, але можливо. Хороший сигнал: наші гості поїхали додому із гарними враженнями від Луцька. Це приємно і вкрай потрібно у ці непрості для держави часи.

Журналістів з віддалених від Волині регіонів ми запросили невинувато, адже нині на Сході й Півдні неспокійно, діють сепаратисти та диверсанти, своїх функцій не виконують правоохоронці, а люди налякані й дезінформовані. Публікуємо уривки із розповідей колег про ситуацію в їхніх регіонах.

Олександр Никоноров, 25 років, Луганськ:

– Не можна сказати, що усі загалом на Донбасі підтримують те, що відбувається. Хоча справді, багато підприємців приходять до Донецької ОДА, приносять сепаратистам їжу, медикаменти, гроші. А з іншого боку, на масові мітинги за єдину Україну виходять звичайні жителі Донецька, і їх чимало. Однак нема єдиного координаційного центру, тому цей рух розпорошений. Натомість у сепаратистів є координаційний центр. Саме тому ми фактично програємо у Донецькій області, саме тому картинка має такий вигляд, що сепаратистів на Донеччині дуже багато. Та це неоднозначно, бо є низка містечок на Донбасі, де сепаратистську риторичку не підтримують. Є й такі міста, де просто віддали місцевиком сепаратистам, щоб не було потрясіння, як це в Шахтарську, Торезі, Сніжному. Якщо проводитимуть 11 травня референдум, то, звичайно, більшість людей не прийде голосувати. Але все одно застосують кримський сценарій, і усе матиме такий вигляд, що більшість проголосувала за. Оскільки Донецький регіон

не чуєть в Києві, на цій темі спекулюють і політики, і ЗМІ, то фактично Партія регіонів теж підтримує в Донецькій області сепаратистські тенденції. Сепаратисти там є, але вони в меншості, серед них є й громадяни Росії. На початку і в середині березня люди приїжджали до Донецька й запитували, де у нас головна площа і вулиця Артема. Це свідчить про те, що або вони приїхали з інших міст Донбасу, або вони приїхали з Росії. Та й було чимало випадків, коли відчувалася нетипова для місцевості вимова. Звичайно, там є росіяни, але вони, на мою думку, координатори.

Яніна Лебедева, 25 років, Херсон:

– Нині Херсон показав себе так, як від нього не очікували. У нас зараз кожна десята машина їздить із національним прапорцем, щосуботи збирається Автомайдан. Ми не очікували, що таке може бути. У нас досі в обласній адміністрації живе Самооборона.

Євген Маслов, 56 років, Харків:

– У Харкові дуже дивна ситуація. Тут відпрацьовувалися технології, які потім пішли на всю Україну. Закриття опозиційних телеканалів понад два роки тому, а російські підключилися через кабель. У Харкові вперше застосували бойовиків або тітушок. Ще кілька років тому, ще за Ющенка, про цю історію вже всі встигли забути. І ще один винахід Харкова – зеленка. Поливання зеленкою – тепер найпопулярніша розвага. В результаті вийшло абсолютно

жорстке промивання мізків, бо опозиційних видань в останній момент лишилося мінімум. Саме із Харкова й організація «Оплот», ця бригада бандюків Євгена Жиліна, яких підготовувала міськрада. Частина з цих бойовиків нині у Слов'янську. Штурми в Харкові були абсолютно точно організовані. Сепаратизм, по суті, роздули на тому, що програно інформаційну війну. А МВС та СБУ все потихеньку самі здавали. Після того коли все це закінчиться, усіх мільціонерів та працівників СБУ треба буде обов'язково провести через детектор брехні, розчесати все проти хутра, позбавити погонів.

Олександр Белокобильський, 41 рік, Луганськ:

– На мій погляд, вся ця мережа провокаторів, агентури будувалася роками. Не виключаю, що міг відбуватися й вишкіл людей, які тепер взяли за зброю. Насправді сама ситуація із захопленням будівлі СБУ в Луганську дуже дивна. Здавалося б, як таке може бути? Усе просто. За кілька днів до приходу «протестувальників» туди завезли буцімто вилучену зброю, начебто правоохоронці знайшли у сепаратистів 300 автоматів, а це насправді цілий КАМаЗ зброї. А потім, через кілька днів, сепаратисти захопили будівлю, й СБУшники віддали їм ключі від зброярні. Але серед сепаратистів нема єдиної позиції. Є два угруповання. Одне більш проросійське, лідером якого є такий собі Олексій Мозговий. Інший центр впливу – це так званий

«народний губернатор» Валерій Болотов. До цих подій їх ніхто не знав. І таке враження, що зараз вони знайшли порозуміння, і про приєднання до Росії не йдеться. Проросійські настрої є у деякої частини людей. У ключові моменти збирається тисячадві людей. Але насправді ці люди проти корупції, бідності, олігархів. І активісти Громадського сектору Майдану спілкуються з цими людьми, доводять їм, що цілі насправді одні й ті самі і на Заході, і на Сході. І якщо об'єднатися, то можна спільно робити великі справи. Крім того, зараз триває небезпечний процес – політики збувають шахтарів, які починають страйкувати. Хоча самі шахтарі протестувати не збиралися. Вони приходять на роботу, а їм якісь невідомі люди кажуть, що шахта не працює, що треба протестувати проти низьких зарплат. Якщо цей фундамент розгойдувати, то це може стати великою небезпекою. Однак яку гру веде Рінат Ахметов, не до кінця зрозуміло.

Тетяна Левандовська, 44 роки, Херсон:

– У Херсоні, дякувати Богу, все дуже спокійно. Але люди налякані тим, що відбувається. Мені здається, що наша проблема полягає у тому, що ми не знаємо нашої історії. У вас, жителів Західної України, вона одна, а у нас – зовсім інша. Якщо ви кажете, що Волинська різниця може спалювати світле ім'я вояків УПА, то для нас нема світлого імені вояків УПА. Для нас це – образ ворога, який формували з дитинства. Треба, аби ви якомога більше розповідали про це щось оптимістичне, якби поширювали доступну інформацію на цю тему, пояснювали, як це відбувалося. Може, тоді ми і наші друзі з Криму не думали б, що бандерівці їдять дітей і що тут не можна розмовляти російською мовою. Тому що цей страх є. І гасло «Слава героям!» не є нашим, для нас воно бандерівське. І для того, щоб його полюбити, ми маємо щось про нього знати. А звідки ми можемо це знати? Бандерівців бояться, це факт. Інформаційна політика відсутня. Держава ніколи цим не займалася.

Олег Ткачук, 23 роки, Херсон:

– Це правда, що Росія завжди працювала над зміцненням власної агентурної мережі на Сході й Півдні України. Це гарно вийшло на Сході, а на Півдні гроші на цю агентурну мережу просто вкрали. І на Херсонщині не виховали проросійських адептів. Тепер, коли люди в Херсоні дізнаються, що комуністи хочуть провести мітинг, то вже за півгодини до комуністів приходять сотні людей з українськими прапорами.

Павло Петрушко, 24 роки, Харків:

– Я спілкувався з багатьма працівниками міліції. Вони хочуть, аби все лишалося так, як було. Адже переживають за свої сім'ї насамперед. Змін у МВС вони бояться, їм є що приховувати. Бояться, щоб їх не звільнили, не переагстували, не розформували окремі одіозні підрозділи. Відповідно люди саботують ті дії, які вони вважають повністю неправильними. Бо якщо щось зміниться, то вони залишаться без роботи. А ми ж знаємо, що в міліції зазвичай працюють люди, які не вміють нічого іншого робити. Люди просто бояться втратити роботу.

ГРОШІ НА ПАМ'ЯТЬ

КОЛИ ЗАВЕРШАТЬ РЕКОНСТРУКЦІЮ ЛУЦЬКОГО МЕМОРІАЛУ?

Ірина КАЧАН

Меморіальний комплекс «Вічна Слава» у Луцьку – національна пам'ятка історії, а сама зелена зона вважається ботанічною пам'яткою природи місцевого значення. Постав меморіал на місці старого польського кладовища наприкінці 70-х. Відтоді він суттєво змінився. Тут звели нові пам'ятники, а нещодавно з'явилася могила героя Небесної Сотні.

У минулі роки з ініціативи тодішнього губернатора Волині Бориса Клімчука меморіальний комплекс взяли реконструювати. Владці обіцяли поступово, з року в рік, осучаснювати меморіал слави й насамкінець оновити обеліск, що найважче й найдорожче. Насамперед наголошували, що за цю справу взяли, аби не було соромно перед ветеранами. Та справжня причина очевидна й значно серйозніша – з 1977 року, коли меморіал здали в експлуатацію, його ні разу не реконструювали. Тим часом самі ж чиновники не приховують: ще трохи – і 40-метровий обеліск, що в центрі меморіалу, може стати серйозною загрозою для перехожих. Нині ж про ймовірну небезпеку попереджають чотири таблички із написом «Увага! Обвал плит».

РОЗПОЧАТЕ ПОПЕРЕДНИКАМИ

Рівно рік тому Олександр Башкаленко, який тоді був першим заступником Бориса Клімчука, розповідав, що в оновлення меморіалу вкладають кошти суто з обласного бюджету. За його словами, влада розробила для себе план на п'ять років, за які мали б встигнути відреконструювати пам'ятку історії національного значення.

– Ми для себе розробили план дій на п'ять років. Першим ділом зробили центральну частину, зліва і справа. Потім зробили і чорнобильську частину, і стіну плачу, і решту комплексу, – розповідав у травні 2013-го Башкаленко в коментарі «ВолиньPost'у». – На цей

рік (2013-й. – «ХЛ») ми запланували зробити стіну, на якій розміщено назви сіл, що постраждали в роки війни. На це піде близько 300 тис. грн. У наступні роки плануємо оновити шпиль. Коли точно – не скажу. На це треба багато коштів. Але до 2015 року зробимо. Питання навіть не в грошах, а у тому, як зробити ту стелу, за якою технологією. Це дуже складно.

Та плани тодішньої влади й сучасні реалії аж ніяк не поєднуються. Цьогоріч з обласного бюджету обіцяють виділити майже 18 тис. грн на виготовлення проектно-кошторисної документації для реставрації та ремонту обеліску. З місь-

кого ж бюджету коштів на меморіал не буде. З огляду на ситуацію в державі, на державну казну годі сподіватися.

НА ЩО ПІШЛИ ГРОШІ?

Перший етап реконструкції стартовав у 2012 році. Тоді будівельники виконали роботи з благоустрою з боку проспекту Перемоги, здійснили капітальний ремонт тротуарів та пішохідних доріжок біля пам'ятних знаків на вулиці Шопена, відремонтували доріжки вздовж проспекту Перемоги та пішохідний перехід від проспекту Перемоги до вулиці Нестора Бурчака, а також оновили пі-

шохідну алею вздовж цієї вулиці. На все це, за даними департаменту інфраструктури та туризму Волинської облдержадміністрації, витратили 6 млн 414 тис. грн.

Окрім того, з міської казни на підготовчі роботи з ремонту елементів благоустрою на проспекті Перемоги було виділено 290 тис. грн. Таку інформацію надала заступниця луцького мера Лариса Соколовська. Хоча директор департаменту ЖКГ Іван Кубіцький у 2012 році розповідав, що з міського бюджету витратили ще й 300 тис. грн на демонтаж залізобетонних плит та 45 тис. грн на поточний ремонт пам'ятників, стел та стін.

За другий етап реконструкції меморіального комплексу взяли ся у 2013 році. Минулоріч капітально відремонтували тротуари на вулиці Шопена, проспекті Перемоги й на перехресті Перемоги-Шопена. На ці роботи використали 2 млн 395 тис. грн. До слова, усі роботи виконувало ТзОВ «Луцькатордор-сервіс».

У травні 2013 року Олександр Башкаленко розповідав, що у ремонт меморіального комплексу «Вічна Слава» на той момент вклали близь-

ко 15 млн грн. «Хроніки Любарта» надіслали інформаційні запити у Волинську облдержадміністрацію, утім там про такі суми, схоже, не знають.

ОБЕЛІСК-НЕБЕЗПЕКА

На думку головного художника Луцька Ярослава Матвіїва, продовжувати реконструкцію меморіалу потрібно, та прогнозувати, як буде із фінансуванням, не береться. Найважливіше, що лишилося зробити, – обеліск.

– Сама реконструкція шпиль – вічний процес. Технології, які там застосовані, не підходять для нашого клімату. Треба раз на десять років ремонтувати, – каже чиновник. – Настане критичний момент, і шпиль треба буде демонтувати. Коли ми років десять тому промацували структуру, то 15-20 сантиметрів бетону було зруйновано. Обеліск всередині пустотілий. Коли волога набирається, їй нема куди випаровуватися, вона лишається в бетоні, і її розпирає морозом. Ці технології застаріли, треба було б якісь вентилявані фасади, як це роблять за кордоном.

23 лютого тут поховали 21-річного Василя Мойсея, який загинув від кулі снайпера на Майдані

Х З ІСТОРІЇ

Висота центрального обеліска на меморіалі «Вічна Слава» сягає 40 метрів. Та проектували його ще більшим. Як розповідав виданню «ВолиньPost» колишній очільник Луцька Юрій Сулівін, меморіал будували перед його очима. Тоді, каже він, обеліск планували збудувати заввишки 43 метри. Але влада мала претензії до такого амбітного задуму лучан. Зрештою збудували обеліск на 3 метри меншим, як проектували.

Х ХРОНІКЕР

На території меморіалу встановлено пам'ятники жертвам Чорнобиля, воїнам-інтернаціоналістам, жертвам терору, воїнам останнього воєнного призову, жертвам депортації українців з етнічних земель у Польщі. А також братська могила воїнів Великої Вітчизняної війни, де захоронено приблизно 1800 солдатів, які загинули під час визволення Луцька. Також оголошено конкурс на найкращу проектну пропозицію спорудження на меморіалі пам'ятного знака волинським героям Майдану. Крім того, йдеться про встановлення пам'ятного знака про те, що раніше на цьому місці було римо-католицьке кладовище. Організація циган «Терне рома» і товариство «Холмщина» клопочуть щодо встановлення пам'ятників жертвам голокосту ромів та переліку знищених українських сіл і депортованих українців з території Холмщини, Підляшшя, Надсяння, Лемківщини, Бойківщини.

ОБМАН ЗАРАДИ НАДІЇ

Х КІНОРЕЦЕНЗІЯ

Країна: Данія

Рік: 2014

Лауреат премії «Оскар» як кращий короткометражний фільм

Тетяна ГРІШИНА

Чи можна бути готовим до власної смерті? Кажуть, не варто цього боятися, бо коли прийде кінець на землі, то тілу вже буде все одно. А на душу далі чекає кращий світ. Але навряд чи комусь до снаги усвідомлення конечності свого життя і осмислення своєї долі, яку ніяк не змінити. Хіба що це відомо тим, хто чітко знає, скільки їм залишилося.

Герою короткометражки «Гелій» данського режисера Андерса Хансена Альфреду кажуть, що незабаром він засне і зможе

добре відпочити на небесах, як ведмідь узимку. Таке пояснення маленького хлопчика, який невиліковно хворий, засмучує. Втім він не зізнається про

це рідним, які вже, здається, змирилися з майбутньою втратою. Лише своєму новому другу медбрату Енцо він відкривається,

що не хоче так довго спати і на небесах, мабуть, цілковита нудота. Вражений переживанням чоловік не знаходить кращого виходу, як вигадати іншу історію для хлопчика. Ну що ж, видає таємницю Енцо, небесам є альтернатива, чарівна країна «Гелій», де можна довго грати у футбол і бавитися з дирижаблями на дахах. Щодня Енцо розповідає своєму другу

про країну «Гелій» і, зрештою, встигає пояснити, як саме потрапити на експрес у густому тумані, який забере хлопчика до нової оселі. 23 хвилини стрічки сповнені смутку й чарівності, приреченості й надії, реалістичності й вигадки. У кіно «Гелій» безсилу медицину долає людська доброта і небайдужість. Вигадка, у яку хочеться повірити.

Х АФІША

3
ТРАВНЯ

ГУРТ «FREEDOM»

Початок: 21:00

Місце: клуб «Майдан»

Гурт з Луцька презентує свій дебютний міні-альбом під назвою «SLAVERY»

Деталі за телефоном (050) 100-27-51

ТРИБ'ЮТ ГУРТУ «МЕТАЛІКА»

4
ТРАВНЯ

Початок: 10:00

Місце: клуб «Майдан»

Прозвучать хіти легендарної групи.

Деталі за телефоном (050) 100-27-51

ГУРТ «DOUBLE FLASH»

4
ТРАВНЯ

Початок: 21:00

Місце: клуб «Оболонь»

Виступатиме луцький гурт, який виконає акустично як власні композиції, так і кавер-версії відомих світових хітів

Деталі за телефоном (050) 215-41-56

КВН

7
ТРАВНЯ

Початок: 18:30

Місце: Палац культури Луцька

Фінал 2-го сезону Луцької Ліги КВН.

Гратимуть команди «Позитивні віруси» (с. Суходолі), «Замок Любарта» (збірна Луцька), «ВДрова» (м. Луцьк), «Чак Норріс» (м. Камінь-Каширський)

Деталі за телефоном (066) 121-11-20

КІНОМЕНЮ ВІД ГУРМАНА

Сергій МАРТИНЮК

«СЕСУАЛЬНІ ХРОНІКИ ФРАНЦУЗЬКОЇ СІМ'Ї»

(Франція, 2012)

Режисер: Жан-Марк Барр, Паскаль Арнольд

Середньостатична французька сім'я, в якій говорять про все на світі, окрім сексу, доки молодший син не попадається на тому, що мастурбує на уроці й одночасно знімає себе на камеру... Батьки беруться за «сексуальну просвіту» свого чада, виходячи з власних досвіду та світогляду. Перед нами – соціальний зріз окремо взятої сімейки під грифом «sex», який охоплює всі вікові категорії, демонструючи специфіку ролі інтиму в житті особистості, зводячи його подекуди до звичайної фізики, а подекуди до сакральних виявів повноцінного становлення людського «я». Відверті сцени, цікаві типажі й потужний післясмак ліберальної всюдозволеності. Варто) Пізнавально.

«КРИЗЬ СНІГ»

(Пд. Корея, США, Франція, Чехія, 2013)

Режисер: Пон Чжун Хо

Майже ковчег Ноя, трансєвразійський експрес, що у недалекому земному майбутньому, яке спіткала глобальна техногенна катастрофа, кризь лід та сніги, несе у своєму металевому лоні єдині залишки життя на планеті. Тут окремий світ, своя соціальна ієрархія та тиранічні закони. І, як кожен подібну систему, часом її лихоманить від внутрішніх революцій. Одна з таких похитує благополуччя потяга, ставлячи під загрозу життя його провідників... Шикарна антиутопія з дуброю ідеєю та яскравою її реалізацією. Фільм, який сміливо можна назвати явищем, що увійде в кращі кіноспіски епохи початку 2000-х. Так чи так, але постійно під час перегляду фільму в голові виринали алюзії на останні події в Україні, відтак – рекомендую!

«МЕМУАРИ ГЕЙШІ»

(США, 2005)

Режисер: Роб Маршалл

Дуже давно планував переглянути цей фільм, але руки дійшли тільки нині... Не певен, що кінцево зрозумів глибинно, хто такі гейші і з чим їх їдять, але стрічка справила дуже добре враження як своєю історією та її розвитком, так і акторами та загальною драматикою роботи. Людське як людське, незалежно від традицій, культури та географії. Епічний життєпис дівчинки, яка, вивчаючи сакральне ремесло гейші, стає жінкою, що здатна не лише бути об'єктом хіти всіх навколишніх багатіїв, але й вершити історію свого народу. Пізнавально, цікаво і атмосферно екзотично!

«ЛЮДИНА-АМФІБІЯ»

(СРСР, 1961)

Режисер: Володимир Чеботарьов, Геннадій Казанський

Класика родом з дитинства, екранізація роману Беляєва, науково-фантастична історія про Іхтіандра, людину-амфібію, що суміщає життя під водою і на суходолі, де мешкають його батько, кохана, а ще ті, хто полює за морським дияволом, який наводить страх на місцевих моряків... Зважаючи на рік виходу фільму, на специфіку радянського кінематографа, фільм вдався: картинка, спецефекти, декорації та актори – усе на рівні й навіть з позиції днів теперішніх сприймається гарно. Що цікаво, свого часу фільм отримав масу гнівної критики від режиму за нібито пропаганду буржуазних цінностей, при цьому увійшовши до списку 11 найбільш відвідуваних стрічок радянської кіноіндустрії. Чудовий Крим, яким можна вдосталь понасолоджуватися (маю на увазі – під час перегляду фільму).

ЄВРЕЙСЬКА САМООБОРОНА, ПОГРОМИ І ЗБРОЯ: ЯК ЦЕ БУЛО В ЛУЦЬКУ

Олександр КОТИС

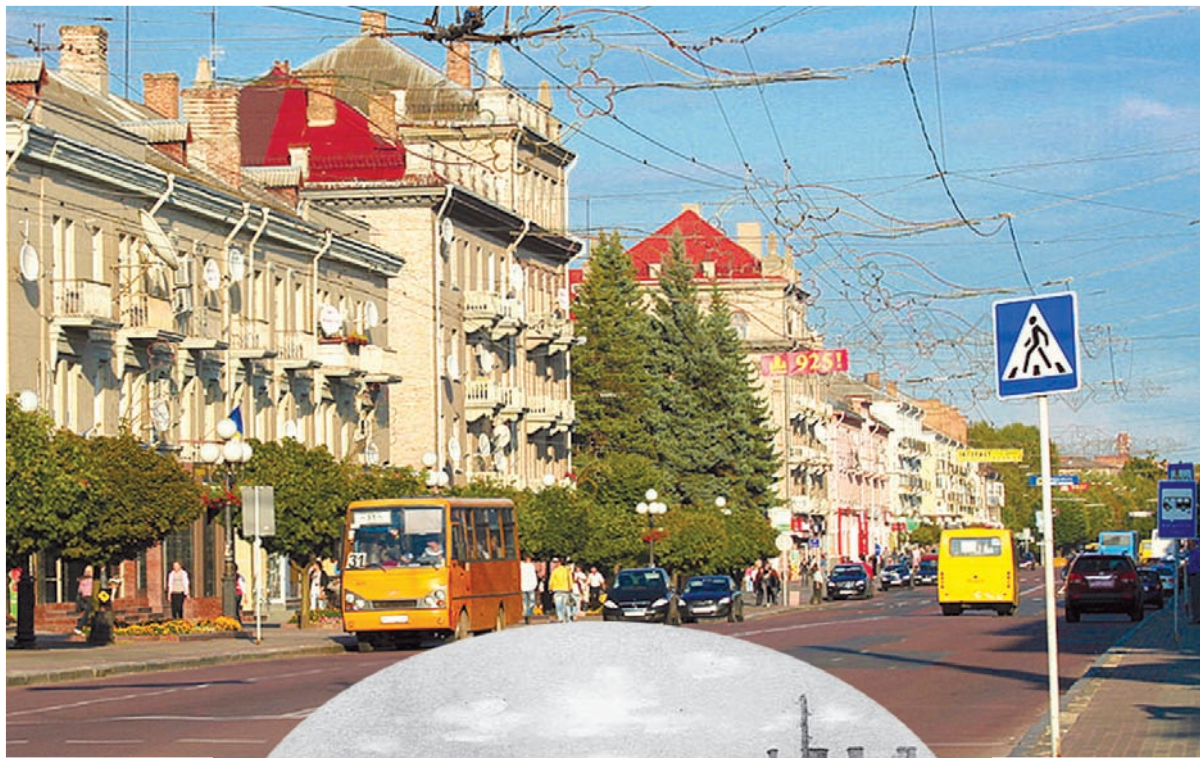
Проспект Волі у його центральній частині від Театрального майдану до вулиці Шопена – чи не найбільша міська артерія з купою транспорту, потоками людей, крамничками, ресторанами, офісами і житлом. Справжній фарш сучасного Луцька. Цей клаптик має свою довгу й цікаву історію, окремі епізоди якої стають дуже яскравими залежно від того, з висоти якого відтинку сучасності ми на них дивимось...

ГЕБРЕЙСЬКИЙ ПІДТЕКСТ СУЧАСНОГО ПРОСПЕКТУ

Останні події навколо «татарського питання» в Криму хвилюють. Проте нічого нового Росія не вигодала. Вона послідовно у своєму ставленні до «іновірців/родців/земців» – знищити, переселити, заборонити. У 1804 році євреям у Російській імперії заборонили тримати шинки, здавати в оренду приміщення в селах, торгувати нерухомим майном, провадити банківську діяльність. Це стало великою незручністю для волинських євреїв, які ще недавно таких утисків не зазнавали, бо в Речі Посполитій подібного не було. В 1882 році їм не дозволяли жити в селах. Як наслідок, міста стали наповнюватися гебреями дуже швидкими темпами. Багато суперечностей виникало на приміських територіях. Євреї, які там поселялися, були зацікавлені в тому, щоб ці ділянки включали в межу міста і тим самим узаконювали їхнє проживання. Так само було і на Вульці.

Вулька (або Воличка) – давнє приміське село, яке складалося з двох частин: Воличка над Глушцем і Воличка Прилуцька. Село починалося від ошатного барокового комплексу отців бернардинів авторства Павла Гіжицького і тягнулося на схід уздовж нинішнього проспекту. Ще з XVIII століття тут стали поселятися євреї. Відомо, що частина земель Воличок належала бернардинам, оскільки вони видавали дозволи євреям на забудову своїх земель. Основна ділянка єврейської заселеності – між сучасними вулицями Парковою та Луговою (починається навпроти вулиці Шопена).

Тут проживали бідні євреї, тип забудови і побуту виявляв усю бідність, перенаселеність, антисанітарію. Більшість хат – дерев'яні. Офіційно Вулька була приєднана до Луцька в 1834 році. Але незважаючи на статус міста, забудова здійснювалася хаотично, без проектів, самовільно. Постійно з'являлися нові вулиці, а зникали старі. Луцька міська

управа в 1840 році видала постанову, де йшлося: «Наказано усім поліцейстерам і городничим, щоб за жодних обставин не дозволяти нікому з жителів робити добудови без погодження проєктів з Будівельною комісією під загрозою суворої відповідальності».

Цікаво описав єврейську Вульку польський письменник Юзеф Крашевський, який в середині XIX століття відвідав Луцьк. Він заїжджав у місто зі східного боку, тобто саме сучасним проспектом Волі, тож першими, кого він побачив, були євреї.

«Мізерні дерев'яні домки, закіптюжені жидівські корчми, пониклі хатки, нові будівлі без віри в майбутнє, неначе збиті лише на один день, старі, похилені й підперті, поміж них обгорілі стовпи попалених садіб, вулиця, вистелена дірявим помостом замість бруку, – ось що ми найперш постерегли; а потім – мало що кращого. Жиди, що юрбою кидалися на кожного приїжджого, вже пожирали нас очима і з криком забігали нам дорогу, завертали кожен до себе. Не знаю на світі жидів, набридливіших од луцьких: обступають вони, верещать, нападають, гвалт кажуть купувати, ніби вже на завтра не мають куска хліба».

Тільки-но ми зійшли, як двадцять три бородаті індівиди влетіли за нами до гостового дому, захвалюючи та підносячи вслякого роду товари».

ГНОСЕОЛОГІЯ ЄВРЕЙСЬКИХ ПОГРОМІВ

Мабуть, в історії єврейського народу немає інших народів, із якими не було б конфліктів. Через своєрідність єврейських поглядів та різні стереотипи антисемітизм дуже легко виникав у європейських і не тільки містах та містечках. Одна з важливих причин – економічна. Часто євреї ставали конкурентами в бізнесі, тому деякі кола

підігривали антисемітські настрої. В очах малоосвіченого ідеологічно підкованого населення іновірці, які вважали себе богообраними і краще вели бізнес, ставали ворогами.

Дослідники сходяться на тому, що хоча російська влада явно не підтримувала і не закликала до антисемітизму, але своєю законодавчою діяльністю (згадаймо закони, описані вище), фінансуванням крайніх правих організацій створювала хороші умови для погромів на теренах імперії. Додаймо до цього регіональні особливості народів країни та різні провінційні тенденції – і будемо мати карту спалахів погромів. Бували випадки невтручання місцевої влади і поліції й лояльне ставлення до ініціаторів нападів на євреїв.

Усе це, за малими винятками, стосується кінця XIX століття. Єврейських погромів на території Волині в той час не було (волинська багатонаціональність та інші фактори протягом віків виробили толерантне ставлення різних народів один до одного, за винятком окремих епізодів). Проте розголос про гучні напади на Одещині та Київщині доходив далеко. Зазвичай їх робили представники нижчих прошарків міського населення, селяни та безробітні. Вони легко переймалися різними соціальними, економічними й політичними чинниками, які підсилювали антисемітизм.

На початку XX століття з'явилося кілька партій та організацій, що пропагували дух великодержавності й ксенофобії. Збірна назва – чорносотенці. Ці організації поширювали вплив на населення різних куточків імперії, де виникали місцеві «чорні сотні». Люди, які не любили євреїв, були й на Волині. Деякі дослідники пишуть про існування так званої Луцької чорної сотні. Але ми не володіємо інформацією про їхню діяльність. Однак знаємо, що на початку XX століття вони задумали зробити єврейський погром. І де саме? На Вульці!

ЗБРОЙНИЙ ОБЛОМ ЛУЦЬКОЇ СОТНІ

Описані тенденції спричинили до з'яви груп самозахисту. Створювалися загони, метою яких було відбити погроми. Одна з таких, кажучи сучасними термінами, єврейських сотень самооборони діяла на Вульці.

Виявляла вона себе не стільки в захисті іудейського населення, бо загрози в місті для нього не було, скільки в різних економічно-політичних акціях. Одна з них – облога Луцької міської управи. Мітингарі вимагали перенести Ярмарковий майдан на старе місце, чого і домоглися. Більшість у складі протестувальників – жителі Вульки.

Окрім складних соціально-побутових умов, у яких доводилося жити гебреям Волички, додавався ще тиск влади. У 1890-х роках була спроба виселення їх із Вульки. Так, в одному з наказів зазначалося потреба реєстру всіх єврейських жителів Волички з подальшим розглядом їхнього права проживати тут. Передбачалося, що це право треба розглянути на основі закону 1882 року, де євреям заборонялося проживати у сільській місцевості. Але з якихось причин цей наказ не врахував, що Вулька давно належить до території міста, тому закон 1882 року в цьому районі був нечинним.

За справжню збройну самооборону євреї Вульки взялися тоді, коли містом стали ширитися чутки про погром, який нібито планує Луцька чорна сотня. Не довго думаючи, представники самооборони звернулися до військових Луцького гарнізону. Зв'язковими стали дві зубні лікарки сестри Фейнштейн. Одним із тих, хто взявся допомагати юдеям, був офіцер Камчатського піхотного полку (пізніше став генералом польської армії, отримав бойові нагороди) Леон Бербецький. Група військових разом із Бербецьким збирала для євреїв 18 офіцерських номерних револьверів. Далі жителі Вульки діяли інформаційно. Вони пустили чутку по навколишніх селах, що «в жидів на Вульці є зброя». Подейкували, що іноді чули постріли в урочищі Глинка (район нинішнього Рованцівського мосту). Кажали, що то так тренується єврейська самооборона.

Врешті, настав день погрому. І справді, на Ярмарковий майдан (тепер тут Театральний майдан, де починається проспект Волі) стали сходиться чорносотенці. Проте їх виявилось занадто мало, щоб здійснити погром. Постояли і розійшлися. А євреї згодом повернули зброю військовим. Тим і закінчилася невдала спроба єврейського погрому в Луцьку.

Вулька-штрасе (Vulka-strasse), як називали нинішній проспект у часи австрійської окупації міста в 1915-1916 роках, ще має чимало цікавих епізодів. На початку минулого століття тут була стоянка кінних таксі. На розі з майданом була одна з перших автобусних зупинок у місті. Тут діяло і кладовище загадкового народу караїмів. На цій вулиці одна єврейка продавала найсмачніші оселіди повоеванного Луцька. Саме на Волі – найкращі зразки архітектури сталінського ампіру в місті. А якщо копнути в археологію, відкриються ще давніші і ще більш загадкові сторінки історії проспекту Волі.

БАСКЕТБОЛ З НЕБА НА ЗЕМЛЮ!

Мар'ян ОЛЕСЬКИЙ

П'ять матчів тривала виграшна серія баскетбольного клубу «Лучеськ-Університет». Перервав переможну ходу підопічних Дмитра Чайковського БК «Кіровоград» у черговому матчі регулярного Чемпіонату України у Вищій лізі, де переможця визначився лише в овер-таймі.

БК «Лучеськ-Університет» – БК «Кіровоград» – 86:98 ОТ (25:16, 20:20, 15:20, 20:24, 6:18)

Майже всю гру лучани контролювали ситуацію на майданчику і вели в кілька пунктів. Лише на останній хвилині четвертої десятихвилинки гості змогли зрівняти рахунок (80:80) та перевести гру в овер-тайм. За 15 секунд до фінальної сирени лучани вели з перевагою в два очки, та Максим Балашов (БК «Кіровоград») зробив прохід і заробив тих самих необхідних два очки для своєї команди. Усе ж таки останню можливість перемогти в основний час мали лучани. Андрій Горбатюк виконував вільний кидок, але він схибив.

У додатковій п'ятихвилинці кіровоградці продемонстрували баскетбол, гідний лідера чемпіонату. Вони домінували на майданчику, вдало відіграли в обороні, відзначилися високою влучністю. Гості зуміли настріляти аж 18 очок проти шести пунктів лучан.

– В овертайм було дуже важко фізично протистояти супернику. Грали в середньому по шістьма гравцями, а заміни було дуже мало. Виснажені всі були, – розповідає гравець БК «Лучеськ» Едуард Федчук. – На суддів багато наговорюють, та не можна все списувати на них. У нас було дуже багато помилок проти восьми. Дуже багато помилок.

Перемога дозволила БК «Кіровоград» залишитися на першій сходинці турнірки із 45 очками. «СоюзБаскетУголь» із 42 пунктами йде на другому місці, маючи одну гру в запасі. Лучани ж поки восьмі.

ФЕДЧУК ТРАВМУВАВСЯ

Зазначимо, під час гри Федчук зазнав травми. Інцидент трапився за кілька хвилин до великої перерви.

– У другій чверті підставлявся, хотів заробити фол у нападі, – розповідає Федчук. – Упав на лікті, і в лікті зараз тріщина. Лікарі після гри наклали гіпс. Хотілося б до плей-офф відновитися, щоб допомогти своїй команді.

Медики прогнозують повернення гравця на майданчик через три тижні. Сподіваємося, що Едуард зуміє допомогти своїй команді у фінальних іграх. А поки домашні ігри першого етапу проти «Вовчої зграї» у п'ятницю, 2 травня, та «Авангарда» в неділю, 4 травня, пройдуть без Федчука.

АНТИРЕКОРД НЕ ВСТОЯВ

Павло ФІЛОНЮК

Серія «Волині» з п'яти поспіль поразок дала привід статистам футболу відзначити, що лучани побили клубний антирекорд. «Іллічівець», «Дніпро», «Зоря», «Металіст», «Чорноморець» забрали у «хрестоносців» по 3 очки, забили 14 голів, а пропустили від лучан тільки три... А ніхто ж не чекав такого падіння після вдалого старту навесні...

Вочевидь і травми, і прорахунки в тренувальному процесі, і відсутність Кварцяного біля керма команди, і, ймовірно, відсутність належної мотивації могли спричинити неконцентрованість «Волині» у заключних матчах сезону. Три домашні матчі стали показовими у цьому сенсі – щось, десь, якось виходить, але до логічного, цілісного малюнка гри не доводиться.

У грі з «Металістом» вирішальним стало вилучення голкіпера Неділька – Віталій побіг виручати захисників, які вкотре провалилися у центрі поля, і зіграв рукою за межами штрафного. Удесятьох проти настільки класного суперника, як «Металіст», «Волинь» розвалилася в захисті і пропустила чотири рази...

У підсумку «хрестоносці» змогли забити м'яч престижу. Зробити це господарям допомогла шалена підтримка «Авангарду», який зібрав найбільшу цього року аудиторію. Після подачі з кутового Бікфалві вистрибував вище за всіх і відправив м'яч точно в кут воріт Горяїнова – 1:4.

Загалом, такої святкової атмосфери, як на поєдинку з «Металістом», на «Авангарді» вже давно не було. Майже 10 тисяч глядачів до матчу із грандом українського футболу підготувалися як слід: нові банери, нові кричалки, трохи «відкориговані» пісні про Путлера і компанію, а головне – патріотичний настрій.

Приємно, що вкотре на матчі УПЛ не було ворожнечі між фанатами суперників. Харків'яни, незважаючи на будній день, делегували до Луцька півсотні своїх ультрас. «Харків!» – «Луцьк!», «Харків!» – «Луцьк!» – так перегукувалися між собою луцький та харківський, 17-й і 10-й відповідно, сектори. «Слава Україні!» – «заряжали» волиняни на 17-му, «Героям слава!» – відповідали харків'яни й увесь стадіон.

Аудиторія, незважаючи на поразку, співала наприкінці матчу «Волинь моя!», підтримувала вболівальницьку «хвилю», стрибала на трибунах під «хто не скаже, той...», співала національний гімн.

Особливо вразив велетенський банер із цитатою з поезії Василя Симоненка «Нашої за-

АТЛЕТИКА

ВОЛИНСЬКІ СПИСИ ЛЕТЯТЬ НАЙДАЛІ

ХРОНІКЕР

27 тур

«Іллічівець»	0:0	«Севастополь»
«Зоря»	1:0	«Говерла»
«Карпати»	2:2	«Металург 3»
«Металург Д»	2:1	«Динамо»
«Металіст»	2:1	«Дніпро»
«Ворскла»	1:1	«Таврія»
«Волинь»	1:2	«Чорноморець»

28-й тур 2 травня, п'ятниця

Севастополь	14:00	Зоря, канал «Футбол 2»
Чорноморець	17:00	Металіст, канал «Футбол 2»
Шахтар	19:30	Іллічівець, канал «Футбол 1»

3 травня, субота

Металург 3	17:00	Ворскла, канал «Футбол 2»
------------	-------	---------------------------

4 травня, неділя

Таврія	14:00	Металург Д, канал «Футбол 1»
Говерла	17:00	Волинь, канал «Футбол 1»
Дніпро	19:30	Карпати, канал «2+2»

слути в тим не бачу...». Ультраси «Волині» використали такі рядки: «Тільки тим історія належить, хто сьогодні бореться й живе».

Стадіон вряди-годи скандував «Небесній сотні тричі: Слава! Слава! Слава!», «Герої не вмирають, вмирають вороги!».

Звісно, на грі з «Чорноморцем» такої підтримки з огляду на поразки лучан уже не було. Хоч «Авангард» і не сумував минулого понеділка. Сюжет цієї гри писався ніби під копірку

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ

М	Команда	І	В	Н	П	РМ	О
1	Шахтар	25	18	2	5	54 - 21	56
2	Дніпро	25	16	5	4	48 - 22	53
3	Металіст	24	13	8	3	46 - 26	47
4	Динамо	26	14	5	7	50 - 32	47
5	Чорноморець	25	12	7	6	28 - 20	43
6	Зоря	25	10	9	6	31 - 24	39
7	Металург Д	25	10	7	8	41 - 39	37
8	Ворскла	25	9	10	6	34 - 33	37
9	Іллічівець	25	9	4	12	23 - 28	31
10	Севастополь	24	8	5	11	27 - 38	29
11	Карпати	25	6	10	9	27 - 34	28
12	ВОЛИНЬ	25	7	6	12	24 - 41	27
13	Говерла	25	6	4	15	19 - 35	22
14	Металург 3	26	2	6	18	19 - 51	12
15	Таврія	26	2	4	20	15 - 42	10
16	Арсенал	0	0	0	0	0 - 0	0

усіх попередніх невдач лучан: знову стартовий натиск «Волині», кілька втрачених стовідсоткових і не дуже нагод й...гол у власні ворота. І навіть не один, а два – від Аржанова та Антонова після незбагнених помилок «Волині» у захисті.

Не дивно, що на трибунах з'явився промовистий банер «Грайте так, щоб ми вами пишалися!». А самі ультрас кричали й образливо мотивувальне «Грайте, с...и, ви з...и!»

«Волинь» повільно оклигувала від такого шоку і відповіла тільки кількома ударами Бікфалві та Мемешева з середньої і далекої відстані, небезпечних прострілів.

У перерві волиняни провели заміну, покликану посилити лівий фланг атаки: замість Задерецького на поле вийшов Бабатунде. І господарі справді оживилися – пройшло кілька небезпечних атак. Гол створився із виграної боротьби у центрі поля – поборолися Скоба із Бабатунде. Міхаель протягнув м'яча, віддав у розріз на Козьбана й форвард лучан правою невідпорно пробив у ближній кут Безотосного – 1:2!

«Волинь» влаштувала штурм в останню десятихвилинку, але спроби Матея та Бабатунде, на жаль, мети не досягли... У підсумку – п'ята поспіль поразка лучан.

У наступному турі команда Кварцяного-Дикого мандрує до Ужгорода на ще одне західноукраїнське дербі з «Говерлою». Підопічні Грозного також поступилися у 27 турі – в Луцьку «Зорі». Матч відбудеться у неділю, 4 травня, о 17.00, а клуб організовує поїздку вболівальників до Ужгорода.

Мар'ян ОЛЕСЬКИЙ

У білоруському Бресті відбулися товариські легкоатлетичні змагання. Традиційно до сусідів на турнір приїхала й волинська збірна.

Загалом у змаганнях взяли участь понад 250 спортсменів із Білорусі, України, Польщі, Росії.

Волинянин Роман Рижий після чотирирічної перерви повернувся у спорт саме на турнірі в Бресті. Спортсмен метнув диска на 56,69 метра, що принесло йому четверте місце. Хоча його тренер Володимир Сахарук знає, що Роман може кинути за 60 метрів, йому просто потрібний час, щоб на-

брати оптимальної форми.

А рівних на змаганнях не було метальникові списа з Луцька Максиму Богдану. Його результат 81,30 метра став новим рекордом турніру. Зазначимо, що турнір пам'яті Євгена Шукевича проводять у Бресті вже утретє!

Нагадаємо, Богдан виграв змагання серед молоді на зимовому Кубку Європи з метань у Лейрії (Португалія). При цьому він встановив найкращий результат сезону в світі (83,41 метри) з метання списа, який до того ж став новим національним рекордом України у віковій категорії U23.

Х Читайте «Хроніки Любарта» у Facebook: www.facebook.com/hroniky.lubarta

ФРАНЦУЗЬКИЙ ПОЦІЛУНОК ІСТОРІЇ

Олесь ГАВРИЛОВ

Сьогодні всі кинулися шукати історичні паралелі, й навіть вихованець пересічного ДНЗ знає, що Путін – то Гітлер сьогодні, а Крим захоплювали, як Судети. Не треба доводити, що Янукович – то в найкращому для нього варіанті – Піночет, у найгіршому – маразматик Каддафі чи угандійський канібал і трайбаліст Іда Амін. Цей чувак на початку 1970-х дивував Африку: зберігав голову політичного супротивника в холодильнику свого офісу, а голови коханок – у льодувці на на віллі.

Так, історія нині надихає Україну і дихає в спину водночас – так пристрасно й відверто, що ціпенієш від карколомності збігів та невивчених уроків. Збіги не закінчуються, і кожен новий виток блокбастера, який ми з вами щодня граємо і фільмуємо, змушує шукати нові паралелі. Тим більше, що будь-яка революція тече проточеним попередниками руслом, має більш-менш подібних героїв, стадії та антигероїв.

Ну ось зазирнімо до французів. Кінець XVIII століття. Кілька неврожайних років, страшений борг, розпуста королівського двору, цілковита відсутність

контролю, так би мовити, громадянського суспільства за державними фінансами, ідеї Просвітництва ширяться країною, наче фейсбуківські статуси. Санколоті – бідота – довго терпіли, а тоді пішли до Бастилії і Дому Інвалідів, створили Національну гвардію.

Уранці 14 липня 1789 року бунтівники прийшли до Бастилії, яка була символом королівської сваволі. Читай: лучани підтягнулися до офісу УМВСу... В'язницю охороняли 80 інвалідів та 35 швейцарців. Нууу... Інвалідами називали у ті часи зовсім не важкохворих,

«Беркут», одне слово. У Бастилії перебували тільки сім в'язнів – чотири фальшивомонетники, два божевільні та один сексуальний збоченець – маркіз де Сад. Щось мені навіє згадку про одного губернатора, який сховався у луцькій «Бастилії» в ранок її штурму. Башкаленко й справді на француза схожий – високий, вусатий, енергійний. Не мушкетер – у них манери шляхетніші були. Гм-гм... Де Сад? Олександра Костянтиновича потім кайданками привселюдно порозважали...

Бастилію в Парижі зруйнували, а будівлю УМВСу тільки трохи

порихтували).

Як про Людовіка XVI не загадати. Він хотів утекти за кордон, не встиг – відтяли йому голову на гільйотині. Нашого блазня-упиря у королівській мантії відпустили до москалів. Був у нас і свій Наполеон, але Пшонка разом із Яником у Ростов утік...

А волинський цар Борис відбувся легким переляком – навіть до Польщі не довелося втікати. От днями знову на людях з'явився. Веселий, говіркий, не на колінах. На сесії сказав, що «Республіка в небезпеці!», великим терором лякав. І повчительськи повчав: «А це вже,

діточки, називається реваншем, Реставрацією Бурбонів». То ось про що насправді сміялися Вітів із Клімчуком на сесії!

– Люблю бурбон! – сказав Клімчук Вітіву.

– І я в бубен часто б'ю, відповів Вітів, й обидва зареготали.

Революція! Фельяни, жирондисти, якобінці, роялісти ходять майданами і вулицями з прапорами. Революційний Париж і Луцьк вирує, обурюється, протестує. Але щось Версаль стоїть і блищить, та й луцьке Царське Село прекрасно й регулярно виробляє гноівку для городів.

Але мучать мене сумніви стосовно кількох персоналій. Хто буде українською Марією-Антуанетою? Не вже Юля? Такі страшні паралелі замальовуються!.. Антуанета попросила задушити революцію родичів-австрійця, і дуже швидко її голівка з кучерявими локонами покотилася паризькою площею Згоди. Юля ж, кажуть, крутить мутні мутки з росіянами...

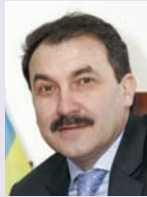
Ще гірше із кандидатурами невідкупного Робесп'єра, «шаленої гієни» революції, і Марата. Обидва полум'яні революціонери погано закінчили...

Х АСТРОЛОГІЧНО-ПОЛІТИЧНИЙ ГОРОСКОП НА 2 – 9 ТРАВНЯ

ОВЕН (21.03–20.04)
Андрій Осіпов (11 квітня 1977 р.)

А нічогенький вийшов у вас перформанс! Аж заклятий друг подякував. Начувайтесь тепер «зворотки». Шкода тільки, що приводів ви тому «другу» даєте забагато. Не варто брати кредити і позичати гроші, це призведе до втрат.

ТЕЛЕЦЬ (21.04–21.05)
Олександр Башкаленко (16 травня 1961 р.)

Енергетика цього тижня несприятлива, резерви здоров'я знижені. Протипоказана групова робота. Доцільно не перевантажуватися. Відмовтеся від алкоголю і пересядьте на громадський транспорт – дізнаєтеся багато нового про себе.

БЛИЗНЯТА (22.05–21.06)
Андрій Козюра (6 червня 1979 р.)

У другій половині дня ви отримаєте пропозицію від інвестора. Подбайте заздалегідь про захист своїх прав і прислухайтеся до порад більш досвідчених фахівців. Завзяття боротьби із сміттям рідного міста не полишатиме. Запасайтесь терпеливістю – попереду тиждень шашликів.

РАК (22.06–23.07)
Віталій Кварцяний (19 липня 1953 р.)

У вашому царстві нарешті настала стабільність – програєте всім підряд. Несподівана з'ява на людях спричинить фурор. На роботі чекають і водночас бояться вашого повернення. Бійтеся данайців, які подарунки дарують.

ЛЕВ (24.07–23.08)
Володимир Пашченко (4 серпня 1972 р.)

Слабо відмовитися від прославляння ворогів? Зорі перестали будь-що вам віщувати: немає сенсу. Важливі переговори можуть не відбуватися з вини партнерів. Візьмете ініціативу на себе й ухвалите екстрене рішення, щоб врятувати становище.

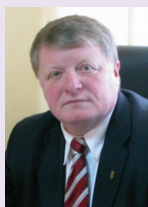
ДІВА (24.08–23.09)
Микола Романюк (24 серпня 1958 р.)

А ви думали, що лишатиметеся чесним і пухнастим, і лиха година мине безслідно? Побувати в епіцентрі подій нікому не завадить. Наступного тижня таких приводів буде вагон і маленька валіза. Смакуватиме базарний шашлик.

ТЕРЕЗИ (24.09–23.10)
Ігор Алексеєв (1 жовтня 1972 р.)

Зможете заручитися підтримкою партнерів і швидко реалізувати задумане. З'явиться додатковий заробіток. Торгуйтеся. Увечері варто зібрати друзів і вирушити в загишне кафе, щоб зняти напруту. Чекайте на приємний сюрприз від старого друга, з яким давно не бачилися.

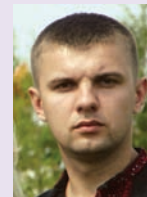
СКОРПІОН (24.10–22.11)
Валерій Черняков (13 листопада 1966 р.)

Намагатиметеся стримувати свої емоційні пориви, щоб уникнути конфліктної ситуації. Отримаєте пропозицію про відновлення співпраці з давніми діловими партнерами. Не йдіть на поступки, зараз ви на коні.

СТРІЛЕЦЬ (23.11–21.12)
Ігор Палиця (11 грудня 1972 р.)

Ідеї підтримають однодумці і допоможуть у реалізації планів. Отримаєте важливу інформацію про плани конкурентів, з якими нещодавно затялися. Варто використовувати вдалу можливість для швидкого і легкого заробітку.

КОЗОРИГ (22.12–20.01)
Ігор Гузь (11 січня 1982 р.)

Місце сидіння визначатиме ступінь «зіркової хвороби». Ефектний початок дещо затьмарили чвари колишнього заклятого друга №1. Можете зіпсувати репутацію, якщо підпадете під вплив негативних емоцій. Партнер може влаштувати сцену ревності, не варто провокувати скандал.

ВОДОЛІЙ (21.01–19.02)
Степан Івахів (24 січня 1968 р.)

Імовірний вдалих публічний виступ, який допоможе об'єднати колектив. Намагайтеся не розголошувати стороннім особам свої комерційні таємниці і професійні секрети. Займете кругову оборону. Сидіть і не рипайтеся.

РИБИ (20.02–20.03)
Борис Клімчук (18 березня 1951 р.)

Перебуватимете у зоні підвищеної уваги митців. Слідом за «Поверненням Будулая» вас запросять зіграти у римейку стрічки «Табір іде в небо». Художники змалюють з вас царя, який когось убиває, або блудного сина, який повертається. Жартуйте – у вас виходить.